

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2024:177.#####

#####

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. #####/2/2022

SENTINȚA CIVILĂ NR. ###/2024

Ședința publică din data de 11.03.2024

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: #####

GREFIER: #####

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulate de către reclamanta #####-##### în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE, având ca obiect anulare raport evaluare ANI.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamanta, reprezentată de avocat #####, cu împuternicire avocațială la fila 47 dosar - vol. I, și pârâta, reprezentată de consilier juridic #####, care depune delegație de reprezentare.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care prezintă oral obiectul cauzei, stadiul procesual, modul de îndeplinire a procedurii de citare, învederând că s-a depus la dosar punct de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, după care,

La interpelarea instanței legată de faptul că, prin întâmpinarea formulată la cererea completatoare, pârâta a precizat că cererea completatoare este inadmisibilă raportat la punctul 3 din raportul de evaluare, pârâta, prin consilier, precizează că nu înțelege să invoce excepția inadmisibilității, aceasta fiind, mai degrabă, o apărare de fond.

Curtea ia act de precizarea făcută de către pârâta, prin consilier, și acordă cuvântul asupra cererii reclamantei de sesizare a Curții Constituționale, astfel cum a fost formulată și completată.

Reclamanta, prin apărător, solicită, în temeiul art. 146 lit. d) teza I din Constituție prin raportare la prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992, sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 și, așa cum a indicat prin cererea completatoare, a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010. ##### că în fața instanțelor de judecată se verifică exclusiv admisibilitatea acesteia și, în opinia sa, prezenta cerere de sesizare a instanței constituționale este admisibilă. Astfel, în primul rând, prevederile considerate de petentă a fi contrare Constituției sunt prevăzute

în Legea nr. 161/2003, fiind criticate dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k), instanța de contencios constituțional nu s-a mai pronunțat anterior cu privire la admiterea unei excepții de neconstituționalitate a acestor dispoziții, iar prevederile invocate au legătură cu soluționarea cauzei. Sintagma „orice activități remunerate” nu este definită de un text de lege clar, permițând interpretarea acestuia în extenso și dând naștere unor interpretări diferite, așa cum sunt realizate în speța dedusă judecării. De asemenea, norma menționată anterior, care instituie starea de incompatibilitate, nefiind definită și clarificată de nicio dispoziție legală, nu este accesibilă destinatarului, lăsând loc unor situații imprevizibile, ce pot genera abuzuri din partea autorității sau instituției abilitate să constate starea de incompatibilitate, cu referire la Agenția Națională de Integritate. Aceste prevederi trebuie să facă obiectul unei verificări de constituționalitate din partea Curții Constituționale cu atât mai mult cu cât persoana față de care se constată existența cadrului de incompatibilitate este supusă unei sancțiuni unice, una severă, și anume încetarea demnității publice și interdicția de a mai ocupa o funcție de demnitate publică pentru o perioadă de trei ani. O astfel de situație ar impacta și asupra contestatoarei, respectiv a doamnei #####. Mai mult decât atât, așa cum a dezvoltat și în cererea completatoare, reclamanta critică în integralitate inclusiv prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010, apreciind că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de prevederile legale pentru a se admite o astfel de cerere. Această excepție este admisibilă având în vedere și dispozițiile art. 148 din Constituție. În ceea ce privește legiuitorul, acesta va trebui întotdeauna să verifice în mod obligatoriu dacă proiectele de legi pe care le discută se corelează cu dreptul Uniunii Europene, dezvoltând pe larg în scris și în ceea ce privește impactul pe care îl are o astfel de decizie cu privire la art. 19 alin. (1) paragraful nr. 2 TFUE, aceste aspecte ținând, însă, de fondul cauzei. Pentru toate aceste motive, solicită admiterea sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate formulată, completată și dezvoltată în scris.

Pârâta, prin consilier juridic, raportat la excepția de neconstituționalitate care vizează cele două dispoziții, solicită, în principal, ca instanța să constate că aceasta este inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. În susținerea inadmisibilității excepției de neconstituționalitate a acestor articole de lege, pârâta menționează că un prim argument îl constituie faptul că acestea nu au legătură cu cauza dedusă judecării, în sensul că în speță situația de incompatibilitate a fost reținută raportat la exercitarea funcției de primar și cea de activități remunerate prin prisma funcției de manager de proiect, așa încât sintagma „orice altă activitate remunerată” nu face obiectul prezentei cauze. Un alt motiv care vizează dispozițiile art. 25 de inadmisibilitate îl constituie împrejurare că aceeași cerință nu este îndeplinită, respectiv de a avea legătură cu cauza dedusă judecării, în sensul că, prin raportul de evaluare contestat, instituția pârâtă nu a dispus aplicarea vreunei sancțiuni administrative. Un al doilea argument în ceea ce privește inadmisibilitatea îl constituie faptul că argumentele invocate nu sunt veritabile critici de neconstituționalitate, excepția în sine, raportat la cele două texte de lege a căror neconstituționalitate se invocă, este invocată doar formal, cu titlu generic, fără a se arăta în concret în ce măsură prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale. Or, instanța de control constituțional, în practica sa, a statuat în mod constant că, ori de câte ori o excepție este invocată cu titlu generic de către autorul excepției, aceasta ar trebui respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu se poate exercita controlul de constituționalitate în lipsa oricărei critici, iar instanța de control constituțional nu se poate substitui autorului în privința acestor critici. Raportat la aceste considerente, solicită ca instanța să constate inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate invocată cu privire la cele două texte de lege referite anterior. În

subsidiar, în situația în care instanța va aprecia că această excepție este admisibilă, pârâta, prin consilier, solicită să se constate caracterul neîntemeiat al acestora, întrucât Curtea Constituțională a statuat în mai multe cauze ce au avut același obiect, respectiv a analizat excepțiile de neconstituționalitate prin prisma unor argumente similare, că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 sunt clare și previzibile, în sensul în care legiuitorul a statuat că prin „orice activitate remunerată” se înțelege orice activitate pentru prestarea căreia se primește o plată, textul normei fiind clar și previzibil. În cuprinsul punctului de vedere a enunțat toate deciziile pronunțate de Curtea Constituțională a României, care a statuat cu privire la constituționalitatea acestui text de lege. De asemenea, în privința art. 25, învederează că acesta a mai făcut obiectul analizei de control constituțional, Curtea Constituțională statuând că acest articol se integrează în scopul legii, și anume asigurarea integrității în exercitarea funcțiilor și demnităților publice. Raportat la invocarea cauzei C.J.U.E. 40-2021, care vizează principiul proporționalității, solicită instanței să observe că, în speță, reclamanta nu a formulat niciun motiv de nelegalitate prin contestația inițială care să vizeze încălcarea acestui principiu, înțelegând ca prin așa-zisa excepție de neconstituționalitate să evidențieze și aplicabilitatea unui astfel de principiu, încercând, oarecum, să schimbe cauza juridică a prezentului dosar. Or, sub acest aspect, și raportat la această cauză, dispozițiile art. 25 Legea nr. 176/2010, așa cum s-a statuat și în cuprinsul acestei hotărâri, nu încalcă vreo normă europeană, ci, dimpotrivă, acest principiu trebuie să aibă în vedere existența unui caz excepțional. Or, așa cum se poate observa, autoarea excepției nu a arătat în niciun fel care ar fi împrejurările de natură a-i afecta cariera, viața personală ș.a.m.d., în condițiile în care legiuitorul, prin edictarea acestui articol de lege, nu restrânge vreun drept sau vreo libertate fundamentală. Chiar și în situația aplicării respectivelor sancțiuni, în caz de anulare a raportului de evaluare, petenta va putea ocupa orice altă funcție care să nu fie prevăzută la art. 1 din Legea nr. 176/2010. Prin urmare, exercitarea mandatului de primar, după cum a statuat și instanța de control constituțional prin numeroase decizii, presupune și asumarea unor limitări în ceea ce privește exercitarea funcției de autoritate publică, întrucât acesta nu este un drept absolut, putând fi mărginit la anumite restricții raportat la specificul activității desfășurate în exercitarea funcției de autoritate publică. Pentru aceste considerente, solicită respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

În replică, reclamanta, prin apărător, precizează că a invocat această excepție și în considerarea Decizie C.J.U.E. nr. 40/2021 din 04.05.2023 în ceea ce privește proporționalitatea, apreciind că prevederile criticate ca fiind neconstituționale au legătură cu soluționarea cauzei, pentru că au fost inclusiv menționate de A.N.I. în raportul emis și au un impact direct asupra contestatoarei, având în vedere sancțiunile pe care aceasta le poate suporta ca urmare a validării acestui raport, petenta candidând pentru funcția de primar al Sectorului 1 București la alegerile locale din anul 2024, iar o eventuală validare a acestui raport pe baza prevederilor invocate ca fiind neconstituționale au un impact major în ceea ce privește candidatura dumneaei, deci îi afectează viața profesională și viața personală. Ca atare, apreciază că inclusiv aspectele de fond ce au fost invocate sunt chestiuni pe care le va analiza Curtea Constituțională, Curtea de Apel București fiind investită doar să analizeze admisibilitatea în principiu a sesizării instanței de control constituțional.

Deliberând, Curtea precizează că se va pronunța prin hotărârea de dezinvestire asupra cererii reclamantei de sesizare a Curții Constituționale, având în vedere că nu a formulat cerere de suspendare a judecății, iar în ipoteza în care formulează, instanța va rămâne în pronunțare asupra

tuturor acestor aspecte. În continuare, instanța acordă cuvântul, în subsidiar, asupra fondului cauzei, inclusiv asupra excepției tardivității, excepție unită anterior cu fondul.

Reclamanta, prin apărător, formulează o cerere de suplimentare a probatoriului, având în vedere dosarul penal existent pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1. Afirmă că a solicitat de urgență copia dosarului penal pentru a o depune la prezentul dosar, arătând că s-au audiat martori, care au demontat teza probatorie a Agenției Naționale de Integritate, și că i s-a comunicat faptul că dosarul va fi pus la dispoziție începând cu săptămâna viitoare. Utilitatea probei solicitate este aceea că în dosarul penal s-a dovedit că petenta a fost îndreptățită să fie manager al acelui proiect, aceasta fiind și rezoluția organelor de urmărire penală. Tocmai de aceea apreciază că această cauză ar impacta și asupra prezentei cauze, prin ordonanțele dispuse și prin declarațiile martorilor care au fost audiați. Ca atare, solicită emiterea unei adrese către ##### pentru a depune declarațiile martorilor audiați în cursul urmăririi penale.

de cererea reclamantei, pârâta, prin consilier, solicită respingerea acesteia ca nefiind utilă, pertinentă și concludentă în soluționarea cauzei. În speță, toate aspectele care țin de identificarea indiciilor cu privire la săvârșirea infracțiunii de favorizare a unor alte persoane nu au înrăurire în soluționarea prezentei cauzei și nu tind să conducă la înlăturarea situației de incompatibilitate sau de conflict de interese, întrucât este de competența organului de urmărire penală să cerceteze dacă sunt întrunite elementele săvârșirii respectivei infracțiuni. Or, chiar dacă prin punctul 3 s-a dispus sesizarea parchetului, fiind un act de sesizare ce îmbracă forma unui act de sesizare a organului de cercetare penală, apreciază că, raportat la obiectul cauzei, respectiv cercetarea legalității și analizării temeiniciei raportului de evaluare în privința constatării unei situații de incompatibilitate și a unui conflict de interese de natură administrativă, sunt vădit neutile, neconcludente și nepertinente în soluționarea prezentei cauze solicitările petentei. Celelalte aspecte au mai fost antamate, instanța analizându-le deja și pronunțându-se cu privire la legătura cauzei penale cu prezenta cauză.

În replică, reclamanta, prin apărător, menționează că prezentul dosar penal s-a format ca urmare a sesizării Agenției Naționale de Integritate și vizează aceleași dispoziții și, în acest sens, depune ordonanța prin care reclamantei i s-a atribuit calitatea de suspect și prin care există identitate între aceste dosare.

Deliberând, Curtea respinge ca nefiind utilă cauzei solicitarea reclamantei de emitere a unei adrese către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, având în vedere obiectul prezentei cauze și materialul probator existent deja la dosar.

Reclamanta, prin apărător, depune la dosar o cerere de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, comunicând și reprezentantului părții adverse un exemplar.

Pârâta, prin consilier juridic, nu solicită termen pentru a lua cunoștință de cuprinsul cererii de sesizare Î.C.C.J. formulate de petentă.

Curtea dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a se lua cunoștință de conținutul cererii de sesizare Î.C.C.J. astfel formulate.

La reluarea cauzei, în ședință se prezintă părțile, prin aceiași reprezentanți.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii reclamantei de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție și, ulterior, cuvântul în replică.

Reclamanta, prin apărător, solicită, în temeiul dispozițiilor art. 519 raportat la art. 520 C.proc.civ., sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la prevederile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 din Legea nr. 176/2010, arătând că cererea formulată este admisibilă și este în conformitate cu prevederile art. 519 C.proc.civ., o primă condiție fiind aceea ca pricina în care se ridică chestiunea de drept să fie pendinte pe rolul unei instanțe de judecată, în speță Curtea de Apel București. A doua condiție prevăzută de art. 519 C.proc.civ. este ca sesizarea să privească o chestiune de drept într-o problemă de interpretare a unei norme juridice pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, în cauză chestiunea derivând din neclaritatea dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și a prevederilor art. 25 raportate la Hotărârea C.J.U.E. pronunțată în cauza C40/21 din 04.05.2023. Astfel, în hotărârea C.J.U.E. s-a reținut că interdicția, respectiv sancțiunea reglementată de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 urmare a reținerii unei stări de incompatibilitate, nu trebuie aplicată automat, ci ca urmare a individualizării faptei și trecerii acesteia printr-un filtru al proporționalității, iar textul considerat de petentă a fi suspus interpretării nu prevede o astfel de individualizare, sancțiunea fiind unică, așa cum prevede textul. O a treia condiție presupune ca de respectiva chestiune de drept să depindă soluționarea pe fond a pricinii. ##### că aceste prevederi au fost invocate în raportul Agenției Naționale de Integritate, dispozițiile menționate neconferind o proporționalitate a sancțiunii, ci o sancțiune unică, destul de restrictivă în această situație, existând o interpretare diferită între cea a apărării și cea pe care A.N.I. o oferă acestor dispoziții.

Pârâta, prin consilier juridic, solicită respingerea ca inadmisibilă a cererii reclamantei privind sesizarea Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, întrucât nu este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute de art. 519 C.proc.civ., și anume cerința de a constitui o chestiune nouă. Din analiza cuprinsului acestei cereri se poate observa faptul că petenta nu arată în ce anume constă neclaritatea textului art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și al art. 25 din Legea nr. 176/2010, limitându-se a se referi strict la aplicabilitatea hotărârii pronunțate în cauza C40/2021 și, respectiv, înțelegând să reitereze aceleași argumente pe care le-a enunțat și în contestația inițială și care vizează excepția instituită de art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003, text de lege care este inaplicabil, întrucât domnia sa nu are calitatea de funcționar public, ci de primar. Practic, autoarea acestei cereri urmărește pronunțarea unei decizii cu rezervă de interpretare, însă, așa cum se poate observa, textele celor două articole de lege sunt clare și previzibile și nu comportă divergențe de interpretare și aplicare, așa încât, raportat și la acele statuate de Hotărârea C.J.U.E. pronunțată în Cauza 40/2021, care statuează că art. 25 nu încalcă dispozițiile unor norme europene, ci doar că instanța petenta va aprecia cu privire la aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 25 numai în situația în care reclamanta ar face dovada că s-ar afla într-un caz excepțional, abia atunci se poate pune în discuție aplicarea principiului proporționalității. Or, reclamanta nu a arătat în concret în ce măsură este afectată în mod iremediabil, în condițiile în care, după cum s-a învederat, exercitarea mandatului de primar presupune și limitarea unor drepturi, respectiv restrângerea desfășurării unor activități, în considerarea scopului legii. Prin urmare, atât timp cât petenta are posibilitatea ca, și în eventualitatea rămânerii definitive a raportului de evaluare, să își poată exercita orice alte funcții, dar care nu se încadrează în categoria celor prevăzute la art. 1, pot fi orice alte funcții contractuale

în cadrul instituțiilor publice sau în domeniul privat, solicită respingerea cererii ca fiind inadmisibilă.

Deliberând, Curtea menționează că va rămâne în pronunțare asupra cererilor de sesizare a Curții Constituționale și a Î.C.C.J. și acordă cuvântul, în subsidiar, asupra fondului cauzei.

Reclamanta, prin apărător, precizează că mai are de formulat o cerere. În acest sens, în temeiul dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 2 C.proc.civ., având în vedere dosarul penal nr. #####/P/2022 aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, solicită suspendarea prezentei cauze până la soluționarea dosarului penal, având în vedere că în acea cauză s-a dispus și o soluție de clasare, apreciind că s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra sentinței ce urmează a fi pronunțată, având în vedere inclusiv respingerea solicitării de depunere la dosarul cauzei a declarațiilor și a soluției de la parchet. Această cauză trebuie să fie suspendată ca urmare a soluționării dosarului penal, cu atât mai mult cu cât nu se impune tergiversarea cauzei, dosarul nu urmează să fie trimis în judecată.

Pârâta, prin consilier juridic, arată că o astfel de solicitare nu poate fi analizată, deoarece, la un termen anterior, instanța s-a pronunțat deja în sensul respingerii acestor aspecte legate de existența dosarului penal, partea, prin apărătorul său ales, subliniind și precizând faptul că nu dorește suspendarea judecării cauzei. Ca atare, formulează concluzii de respingere a cererii de suspendare a judecării prezentei cauze în raport de dispozițiile art. 413 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ., întrucât apreciază că soluția ce urmează a fi pronunțată în dosarul penal aflat în fază de cercetare penală nu are înrăurire în soluționarea prezentului dosar și nu este de natură să împiedice judecarea prezentului proces. Organul de cercetare penală va analiza dacă sunt întrunite elementele constitutive ale săvârșirii infracțiunii de favorizare a unor alte persoane, în timp ce elementele care au generat situația de conflict de interese administrativ sunt cu totul altele. Prin urmare, nu există un motiv întemeiat pentru a se putea dispune suspendarea judecării prezentei cauze, fiind elemente distincte, iar legiuitorul înțelegând să reglementeze distinct cele două aspecte și, mai mult decât atât, se încearcă și inadmisibilitatea punctului nr. 3 din raportul de evaluare, acesta fiind un act de sesizare al organului de cercetare penală. Prin urmare, raportat la toate considerentele expuse mai sus, solicită să se constate că în speță nu sunt îndeplinite condițiile de suspendare a judecării prezentei cauze față de existența dosarului penal.

Deliberând, Curtea respinge ca neîntemeiată cererea de suspendare a judecării cauzei până la soluționarea dosarului de urmărire penală, menționând că, așa cum s-a învederat la momentul respingerii solicitării de emitere a adreselor către parchet, acestea nu prezintă utilitate. În mod evident, din respingerea cererilor reiese faptul că dosarul respectiv nu are cum să aibă o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a se pronunța în prezentul dosar, față de obiectul acestor cauze distincte.

La interpelarea Curții dacă mai sunt cereri de formulat, reclamanta, prin apărător, în temeiul art. 47 raportat la art. 42 alin. (1) pct. 13 C.proc.civ., formulează cerere de recuzare a completului de judecată, având în vedere existența unor elemente care nasc în mod întemeiat îndoieli cu privire la imparțialitatea completului de judecată, menționând schimbarea completului și că la dosarul cauzei nu se regăsește nicio hotărâre a Colegiului de ##### al Curții de Apel București privind schimbarea componenței, mai precum și respingerea tuturor solicitărilor formulate de reclamantă la acest termen de judecată, în contrapondere cu desfășurarea dezbaterilor, apreciind că există o imparțialitate a completului de judecată, cu atât mai mult cu cât, prin reunirea

excepțiilor invocate cu fondul cauzei, petenta a fost pusă în imposibilitatea de a invoca inclusiv suspendarea cauzei până la soluționarea cererii de sesizare a C.C.R.

Curtea învederează că nu s-a formulat de către reclamantă o astfel de cerere, privind suspendarea judecării cauzei până la soluționarea de către C.C.R. a eventualei sesizări.

Reclamanta, prin apărător, arată că, din moment ce instanța a dispus unirea cu fondul cauzei, nu a mai fost în posibilitate de a o formula, însă solicită și această chestiune, respectiv suspendarea cauzei până la pronunțarea instanței constituționale.

Instanța amintește că, potrivit art. 49 alin. (2) C.proc.civ., formularea unei cereri de recuzare nu determină suspendarea judecării cauzei, dar pronunțarea soluției în cauză nu poate avea loc decât după soluționarea incidentului procedural ivit, respectiv a cererii de recuzare formulate. Prin urmare, dispune trimiterea dosarului completului imediat următor pentru soluționarea incidentului procedural și îi aduce la cunoștință petentei, prin apărător, că are obligația de a achita taxa judiciară de timbru în cuantum de 100 lei aferentă formulării cererii de recuzare, sub sancțiunea anulării acesteia.

În continuare, Curtea acordă cuvântul în dezbateri asupra fondului, urmând a rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale, asupra cererii de suspendare a judecării cauzei până la pronunțarea instanței constituționale, asupra cererii privind sesizarea Î.C.C.J – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, în subsidiar, pe fondul cauzei, urmând ca pronunțarea în acest dosar să aibă loc după soluționarea incidentului procedural.

Reclamanta, prin apărător, depune la dosarul cauzei practică judiciară și apreciază că se impune suspendarea prezentei cauze până la soluționarea cererii de sesizare a Curții Constituționale, în acest sens indicând și practica judiciară existentă în materie, cu atât mai mult cu cât de o soluție a Curții Constituționale depinde o hotărâre legală și temeinică în acest dosar. Pentru respectarea procedurii, formulează concluzii pe fondul cauzei și, în acest sens, solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată, apreciind că există o vădită nelegalitate a raportului de constatare a Agenției Naționale de Integritate, fiind încălcate toate prevederile legale menționate în cuprinsul acțiunii. Consideră că raportul de evaluare este nul în virtutea nerespectării prevederilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, considerând că este neregulamentar întocmit, întrucât nu conține punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat, punctul de vedere fiind analizat de către inspectorul de integritate, acesta făcând inclusiv aprecieri subiective asupra poziției exprimate de către petentă, aspect pe care, în fapt, legea nu îl permitea, punctul de vedere menționându-se în cuprinsul raportului de evaluare astfel cum a fost acesta exprimat de către persona care face obiectul evaluării. Dispozițiile normative prevăzute de textul art. 21 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 176/2010 sunt de strictă interpretare și aplicare, acestea fiind de ordine publică, dispoziții care nu suportă nicio derogare. În ceea ce privește cel de-al doilea motiv invocat, privind nulitatea raportului de evaluare, acesta este generat de nemotivarea actului administrativ, având în vedere că nu există o parte descriptivă a situației de fapt. În ceea ce privește netemeinicia raportului de evaluare, acesta s-a raportat exclusiv la dispozițiile art. 87 din Legea nr. 161/2003, precum și la Ghidul privind incompatibilitatea și conflictele de interese realizat chiar de către instituția care a emis acest raport și care se află disponibil și pe site-ul acestei instituții, fără a se analiza prevederile legale în ansamblul acestora. Or, aceste susțineri, în opinia reclamantei, nu pot fi primite, deoarece legislația în vigoare permite ca un primar, viceprimar, președinte de Consiliu local, președinte de Consiliu

județean să poată ocupa concomitent și calitatea de manager al unui proiect implementat din fonduri europene, și să participe la activitățile ce fac obiectul unor astfel de proiecte, în acest sens depunând, odată cu contestația, și dispoziții ale altor primari din țară care au ocupat această calitate și care nu au fost declarați incompatibili de către Agenția Națională de Integritate. Mai mult decât atât, Ghidul Agenției Naționale de Integritate la care se face referire în cuprinsul actului administrativ contestat nu concordă cu dispozițiile normative ale Legii nr. 161/2003 și, în egală măsură, nu are aptitudinea de a produce niciun efect juridic, în opinia sa, și nu prezintă minime garanții de imparțialitate, fiind un ghid formulat de aceeași instituție care formulează o acuzare. Mai mult decât atât, așa cum rezultă din documentele depuse atât în fața A.N.I., cât și în fața instanței de judecată, un primar poate să fie manager al unui proiect cu fonduri europene, de altfel, aceasta este și concluzia la care au ajuns membrii Comisiei Sipoca, membri care, de altfel, au și confirmat prin e-mail acest aspect. După cum se menționează și pe site-ul acestora, primarul poate fi managerul de proiect, însă salariul lui nu este cheltuielă eligibilă. În plus, apreciază că nu există nicio stare de incompatibilitate sau conflict de interese, cu atât mai mult cu cât toate deciziile doamnei primar au fost validate de către Prefectul Mun. București. Nu există până la acest moment nicio soluție de desființare a acestor dispoziții, dispozițiile doamnei primar fiind perfect valabile și, de asemenea, în virtutea prevederilor menționate, respectiv art. 16 din Legea nr. 163/2017, art. 6 din Regulamentul cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, art. 4 și 5 din Regulamentul cadru aprobat prin H.G. nr. 325/10.05.2018 și articolul unic din O.U.G. nr. 91/2017 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 978/08.12.2017, majorarea salarială de care a beneficiat petenta este legală. Fără cheltuieli de judecată.

Pârâta, prin consilier juridic, solicită respingerea cererea de suspendare a judecării prezentei cauze până la soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională a României, întrucât apreciază că, odată cu modificarea adusă Legii nr. 47/1992, nu se mai impune suspendarea judecării de facto a judecării cauzei, reclamanta având posibilitatea să formuleze, în cazul în care se admite, o cerere de revizuire, așa încât nu mai subzistă niciun fel de justificare pentru a se putea dispune suspendarea suspendării judecării cauzei pentru aceste considerente. Pe fondul cauzei, solicită respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată, inclusiv în ceea ce privește cererea completatoare, raportat la care a invocat, ca și aspect ce vizează fondul cauzei, inadmisibilitatea în privința celor dispuse la punctul 3 din raportul de evaluare. Referitor la inadmisibilitate, apreciază că argumentele formulate în cererea completatoare cu privire la punctul 3 din raportul de evaluare sunt inadmisibile, întrucât cele dispuse de inspectorul de integritate la acest punct, respectiv sesizarea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J., nu reprezintă decât un act de sesizare în accepțiunea definită de legea penală, respectiv art. 288 C.pen., așa încât orice argument privind temeinicia și legalitatea acestei dispoziții de la punctul 3 reprezintă doar aspecte care sunt inadmisibile în soluționarea prezentei cauze. Cu privire la existența situației de incompatibilitate reținute prin raportul de evaluare raportat la motivele de nulitate invocate, solicită respingerea acestora ca nefondate, întrucât, după cum se poate observa din analiza conținutului raportului de evaluare, acesta nu este viciat de nicio cauză de nulitate invocată de către petentă. Inspectorul de integritate a respectat întru totul atât procedura de evaluare, cât și cea de informare, iar susținerile reclamantei cu privire la faptul că i s-ar fi încălcat dreptul la apărare sunt nefondate,

în condițiile în care inspectorul a informat/comunicat atât cu privire la declanșarea activității de evaluare, cât și cu privire la identificarea elementelor ce au generat situația de incompatibilitate și de conflict de interese. Reclamanta a depus un punct de vedere, însă cererea pe care a adresat-o inițial telefonic apărătorul ales inspectorului de integritate s-a efectuat la un moment ulterior emiterii raportului de evaluare, respectiv în data de 8 noiembrie, în condițiile în care raportul de evaluare a fost emis la data de 4 noiembrie. Anterior, telefonic, avocatul reclamantei a solicitat informații cu privire la posibilitatea de a studia dosarul, inspectorul de integritate i-a confirmat că oricând poate veni să studieze dosarul, însă să anunțe în prealabil pentru a stabili data și ora, întrucât sunt și alte persoane evaluate și pentru a se putea evita suprapunerea. Petenta a înțeles să acționeze după ce i-a fost emis raportul de evaluare. Mai mult decât atât, la data la care avocatul a solicitat relațiile telefonic, 29.07.2022, domnia sa nici măcar nu avea mandat de reprezentare, mandatul fiind obținut la data de 02.08.2022. Prin urmare, instituția pârâtă nu i-a încălcat reclamantei dreptul la apărare, inspectorul de integritate a dat dovadă de bună-credință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar faptul că reclamanta a înțeles să rămână în pasivitate și, ulterior, să invoce total nefondat cum că nu i s-ar fi permis accesul este o afirmație vădit nefondată și, sub acest motiv, solicită să se rețină că nu subzistă un motiv de nulitate a raportului de evaluare. În plus, este de observat că, în privința motivării actului administrativ la care a formulat critici de nelegalitate petenta, acestea sunt nefondate, dat fiind că raportul de evaluare cuprinde toate elementele obligatorii prevăzute de art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, respectiv este motivat atât în fapt, cât și în drept, neexistând obligația prevăzută de legiuitor ca inspectorul de integritate să combată cu argumente juridice punctul de vedere al persoanei evaluate. Concluzia la care a ajuns inspectorul de integritate s-a fundamentat raportat la datele și informațiile comunicate de autoritățile și instituțiile publice, date solicitate în temeiul legii, respectiv în baza art. 15 din Legea nr. 176/2010. Concluzionând, raportat la motivele de nulitate invocate, acestea sunt nefondate, raportul de evaluare contestat este legal și temeinic. În privința incompatibilității, prin exercitarea simultană a funcției de primar și a funcției de manager în cadrul unui proiect sunt pe deplin îndeplinite condițiile prevăzute de norma legală, respectiv art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, așa încât se impune respingerea contestației cu privire la aceste aspecte, rezultând fără dubiu că, în speță, reclamanta, în calitate de primar, a încasat și venituri, conform adreselor comunicate de Administrația Financiară, și din exercitarea funcției de manager de proiect. În privința conflictului de interese de natură administrativă, raportul de evaluare este temeinic și legal. În mod corect inspectorul de integritate a reținut incidența dispozițiilor art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003, întrucât domnia sa, în calitate de primar, a înțeles să emită un număr de 5 dispoziții, prin care s-a numit în funcția de manager de proiect și prin care a înțeles să-și majoreze indemnizația lunară brută cu un quantum de până la 30%, în condițiile în care beneficia deja de o indemnizație de 25% pentru situația în care U.A.T.-ul implementa un număr mai mare de proiecte cu finanțare europeană. Din punctul de vedere al instituției pârâte, contestația petentei echivalează cu o nemotivare, prin prisma faptului că petenta a înțeles să-și fundamenteze întreaga apărare doar raportat la o singură dispoziție, și anume Dispoziția nr. 1344/17.04.2022, prin care îi este majorată indemnizația cu 25% pentru acele proiecte finanțate din fonduri europene, fără să formuleze niciun fel de critici cu privire la conflictul de interese care a fost reținut în prezenta cauză și care a fost reținut exclusiv raportat la cele cinci decizii ce vizează majorarea cu un quantum de până 30%. Așadar, conflictul de interese nu poate fi raportat la acea decizie pe care în mod eronat a menționat-

o reclamanta și raportat la care și-a fundamentat greșit apărarea, pentru că aceea nu a făcut obiectul conflictului de interese. Din acest de vedere, apreciază că este evidentă o nemotivare cu privire la existența situației de conflict. În consecință, petenta, în speță doamna primar, a înțeles că, pe lângă această indemnizație de 25% de care beneficia prin efectul legii, e convenit să emită acte administrative, respectiv un număr de cinci decizii, prin care să își mai adauge o indemnizație lunară prin prisma exercitării funcției de manager de proiect cu un cuantum de până la 30%, fiind îndeplinite în mod evident cerințele prevăzute de legiuitor. Mai mult decât atât, reclamanta, în calitate de primar, a vizat și fișa de pontaj cu privire la activitățile desfășurate în cadrul proiectul, fiind îndeplinite pe deplin cerințele prevăzute de legiuitor cu privire la existența conflictului de interese de natură administrativă.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale, asupra cererii de suspendare a judecării cauzei până la pronunțarea instanței constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, a cererii privind sesizarea Î.C.C.J – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, în subsidiar, pe fondul cauzei, urmând ca pronunțarea în acest dosar să aibă loc, dacă este cazul, după soluționarea incidentului procedural, respectiv a cererii de recuzare formulate. Pentru soluționarea celei din urmă cereri, instanța dispune înaintarea dosarului la completul cu numărul imediat următor.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

I. Cererea de chemare în judecată

(i) Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 24.11.2022, sub nr. #####/2/2022, reclamanta #####-#####-##### a chemat în judecată pe pârâta Agenția Națională de Integritate, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea Raportului nr. 4614/G/II/04.11.2022 emis de către pârâtă, comunicat la data de 10.11.2022, suspendarea executării actului administrativ contestat și constatarea împrejurării că nu există elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate în activitatea desfășurată în calitate de primar al Primăriei Sectorului 1 București.

În motivarea în fapt a cererii, petenta a învederat, în esență, că raportul de evaluare este nul față de nerespectarea dreptului său la apărare, nerespectarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 și nemotivarea actului administrativ, care este netemeinic atât din perspectiva inexistenței stării de incompatibilitate, cât și din perspectiva inexistenței stării de conflict de interese.

Așadar, prin Adresa nr. 32372/G/II/22.07.2022 emisă de către A.N.I., reclamanta a fost informată despre existența unei sesizări formulate de către o persoană fizică cu privire la existența unei presupuse stări de incompatibilitate și despre formarea Lucrării nr. 28163/S/II/23.06.2022, aflate pe rolul acestei instituții.

Ulterior, la data de 29.07.2022, apărătorul său ales a procedat la contactarea inspectorului de integritate, învederând faptul că va depune o adresă de declarare a domiciliului procesual și împuternicirea avocațială, solicitând, de asemenea, și accesul la dosar.

În acest sens, inspectorul de integritate a comunicat că va pune dosarul la dispoziția apărării, aspect care, însă, nu s-a întâmplat pe parcursul derulării cercetărilor, petenta formulând la data de 09.10.2022 un punct de vedere fără a avea acces la piesele din dosar.

Mai mult decât atât, nici după emiterea raportului de evaluare și a comunicatului de presă din data de 07.10.2022, pârâta nu i-a permis acces la dosarul cauzei, apărătorul său deplasându-se la sediul instituției, unde i s-a refuzat, din nou, accesul la dosar.

De asemenea, cererea scrisă de studiere a dosarului ce face obiectul Lucrării nr. 28163/S/II/23.06.2022, comunicată prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice de către apărătorul său ales, a fost respinsă de către președintele acestei instituții.

Astfel, au fost încălcate prevederile legale naționale și europene care reglementează dreptul persoanei la apărare, ce include și dreptul persoanei vizate de cercetare de a consulta dosarul cauzei, dreptul său la apărare neputând fi exercitat efectiv, rămânând pur teoretic și iluzoriu.

Dintr-o altă perspectivă, având în vedere calitatea sa procesuală, în virtutea respectării drepturilor fundamentale la apărare și la un proces echitabil, se impunea ca și apărarea să aibă cunoștință despre înscrisurile depuse și utilizate de către inspectorul de integritate în cadrul Lucrării nr. 28163/S/II/23.06.2022, așa cum prevede și standardul european în această materie.

Ca atare, se impune anularea Raportului de evaluare nr. #####.11.2022, ținând seama de vicierea actului administrativ ca urmare a imposibilității de acces la înscrisurile ce au stat la baza întocmirii acestuia.

În continuare, reclamanta a mai afirmat că raportul contestat nu respectă nici prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, fiind neregularitar întocmit.

Astfel, prin intermediul dispozițiilor respective, legiuitorul a instituit o procedură extrem de riguroasă, ce are rolul de a asigura celui ce este supus evaluării posibilitatea reală de a formula apărări și de a înlătura elementele ce concură la apariția și menținerea stării de incompatibilitate.

Concret, acest act nu întrunește elementul de legalitate prevăzut de art. 21 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 176/2010, și anume „punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat”.

Aceasta deoarece, în loc să prezinte în întregum punctul său de vedere, la secțiunea a II-a, intitulată „Punctul de vedere al persoanei evaluate”, inspectorul de integritate procedează, la filele 7 – 10, la preluarea fragmentată a unor pasaje din punctul de vedere exprimat și realizează o analiză a acestora, prezentând, în mod trunchiat, argumentele expuse de către apărare.

Or, și din realizarea unei interpretări gramaticale, așa cum aceasta este dezvoltată în teoria generală a dreptului, textul de lege invocat stabilește clar obligația ca raportul de evaluare să cuprindă în această secțiune „punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat”.

Textul de lege nu îi oferă nicio posibilitate inspectorului de integritate de a analiza, în cadrul acestei secțiuni, susținerile exprimate de persoana evaluată, această analiză trebuind a fi realizată exclusiv în cuprinsul „evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate”, după cum stabilesc imperativ dispozițiile art. 21 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 176/2010.

și din maniera de redactare a raportului de evaluare contestat nu se reflectă decât conduita inspectorului de integritate, din care rezultă lipsa vădită de imparțialitate, precum și reaua-credință în desfășurarea activității de cercetare a persoanei supuse procedurilor de evaluare.

Dispozițiile normative prevăzute de art. 21 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 176/2010 sunt de strictă interpretare și aplicare, acestea fiind de ordine publică, dispoziții de la care nu se poate realiza nicio derogare.

Această interpretare păstrează un echilibru rezonabil între interesul public, reprezentat de efectuarea de către A.N.I. a raportului de evaluare prin care s-a constatat starea de incompatibilitate, și interesul privat al persoanei evaluate, de a fi încunoștințată de procedură și de a se apăra, apărare care este respectată inclusiv prin emiterea unui act administrativ realizat cu respectarea dispozițiilor legale.

Mai departe, în ceea ce privește motivarea raportului, petenta a apreciat că acesta nu îndeplinește standardul de legalitate impus de prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, întrucât nu este descrisă situația de fapt ce stă la baza cercetării realizate de către inspectorul de integritate.

În acest sens, deși raportul cuprinde secțiunea „Partea descriptivă a situației de fapt”, aceasta este pur formală, întrucât sunt prezentate exclusiv pasaje din texte legale, fără a se specifica împrejurările de loc și de timp în care se presupune că s-a realizat fiecare activitate presupus ilicită, în realitatea obiectivă.

Actul administrativ este lipsit de o secțiune fundamentală în înțelegerea acuzațiilor ce se aduc persoanei evaluate, aspect care conduce la nelegalitatea acestuia, având în vedere că prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 stabilesc cu claritate că raportul de evaluare trebuie să cuprindă: „a) partea descriptivă a situației de fapt; b) punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat; c) evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate; d) concluzii”.

Or, așa cum se poate constata lecturând actul administrativ atacat, nu avem o situație de fapt expusă în cuprinsul secțiunii „Partea descriptivă a situației de fapt”, chestiune ce echivalează cu inexistența în substantiam a acestei secțiuni.

Prin urmare, față de nemotivarea ce caracterizează raportul de evaluare din perspectiva omisiunii evidențierii situației de fapt, se impune anularea actului administrativ atacat.

Referitor la netemeinicia raportului din perspectiva inexistenței stării de incompatibilitate, reclamanta a învederat că prin activitățile sale nu sunt realizate elementele constitutive ale stării de incompatibilitate privind aleșii locali din Legea nr. 161/2003.

Sub un prim aspect, inspectorul de integritate constată existența stării de incompatibilitate raportându-se exclusiv la dispozițiile art. 87 din Legea nr. 161/2003, precum și la Ghidul privind incompatibilitățile și conflictele de interese realizat de către A.N.I., disponibil pe site-ul www.integritate.eu, fără, însă, a examina prevederile legale în ansamblul acestora.

Or, aceste susțineri nu pot fi primite, deoarece legislația în vigoare permite ca un primar, viceprimar, președinte de consiliu local, președinte de consiliu județean să poate ocupa, concomitent, și calitatea de manager al unui proiect implementat din fonduri europene și să participe la activitățile ce fac obiectul unor astfel de proiecte.

De asemenea, ghidul A.N.I. la care se face referire în cuprinsul actului administrativ contestat nu concordă cu dispozițiile normative ale Legii nr. 161/2003 și, în egală măsură, nu are aptitudinea de a produce niciun efect juridic.

În plus, fiind realizat tocmai de către instituția care a și emis raportul de evaluare, acesta nu prezintă minime garanții de imparțialitate, interpretările legislației fiind realizate în favoarea inspectorilor de integritate.

Astfel, art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 trebuie coroborat cu art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003.

Concret, conform art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, funcția de primar este incompatibilă oricăror altor funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, funcții sau alte organizații neguvernamentale”, iar potrivit art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003, „nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public care este desemnat prin act administrativ pentru a face parte din echipa de proiect finanțat din fonduri comunitare nerambursabile postaderare, precum și din împrumuturi externe contactate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile (...)”.

În acest context, având în vedere caracteristicile proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151”, respectiv cofinanțare din fonduri nerambursabile ale Uniunii Europene, proiectul intră sub incidența prevederilor art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003.

De asemenea, realizând o interpretare sistematică a normelor juridice, dat fiind că dispoziția normativă ce stabilește situația de excepție [art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003] este ulterioară prevederii privind stările de incompatibilitate [art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003], aceasta se va aplica prioritar, având titlul unor norme juridice speciale, care derogă de la norma generală.

Dintr-o altă perspectivă, se poate constata că în cuprinsul raportului de evaluare, deși se face referire la ghidul A.N.I., se ignoră ghidurile privind implementarea proiectelor cu fonduri europene, care statuează cu claritate că primarul poate fi manager al unui proiect ce beneficiază de o asemenea finanțare.

Cu titlu de exemplu, așa cum rezultă din secțiunea „întrebări frecvente în cadrul Programului Operațional Dezvoltarea capacității Administrative (PODCA)”, la întrebarea nr. 10, respectiv dacă primarul unității administrativ-teritoriale poate fi manager de proiect, răspunsul oferit este afirmativ, în sensul că „primarul poate fi managerul de proiect însă salariul lui nu este cheltuielă eligibilă”.

Rezultă, așadar, că activitatea petentei în cadrul proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151” nu a fost susceptibilă să genereze vreo stare de incompatibilitate prevăzută de dispozițiile Legii nr. 161/2003.

####, așa cum se poate observa din cuprinsul actului administrativ contestat, inspectorul de integritate interpretează pro causa legislația în vigoare și ghidurile de bune practici, scopul anchetei nefiind acela de a se clarifica situația sa, ci acela de a se constata existența unei stări de incompatibilitate, care să stea la baza întocmirii raportului de evaluare.

Sub un al doilea aspect, reclamanta a mai susținut că este îndeplinită și condiția calității subiectului vizat, deoarece persoana care ocupă demnitatea de primar intră în categoria persoanelor asimilate funcționarilor publici.

Astfel, potrivit art. 148 C.adm., având denumirea marginală „Primarul și viceprimarul”: „Comunele, orașele și municipiile au câte un primar și câte un viceprimar, iar municipiile reședință de ##### ## ##### ## ##### ## ##### # #####, aleși în condițiile legii. Funcția de primar și funcția de viceprimar sunt funcții de demnitate publică”.

De asemenea, conform Legii nr. 153/2017, funcția de primar intră în categoria funcțiilor de demnitate publică alese, iar în lumina dispozițiilor art. 175 Cpen., este funcționar public, în sensul legii penale, „persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără remunerație: exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești; exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură; exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public”.

Așadar, persoana care ocupă demnitatea de primar sau viceprimar se încadrează în prevederile art. 175 alin. (1) lit. b) C.pen., fiind susceptibilă de a fi subiect activ al infracțiunilor realizate de funcționarii publici.

În acest sens este și literatura de specialitate în materie penală, fiind, prin urmare, pe deplin aplicabile dispozițiile art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003, aceasta fiind și voința legiuitorului când a dictat textul de lege antementionat.

În opinia petentei, există o contradicție în expunerea argumentelor în cuprinsul raportului de evaluare, dat fiind că, deși înlătură susținerile sale privind aplicabilitatea art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2002, la fila 20 menționează că acesteia îi sunt aplicabile prevederile art. 175 C.pen.

Sub un al treilea aspect, din perspectiva inexistenței stării de incompatibilitate, reclamanta a mai solicitat să se aibă în vedere și înscrisurile ce conțin avizele de legalitate ale instituțiilor publice competente, care au verificat Dispoziția nr. 715/18.02.2022 emisă de Primarul Sectorului 1 București.

Astfel, ca urmare a exercitării dreptului de control general al legalității actelor administrative adoptate sau emise de autoritățile administrației publice locale, Instituția Prefectului Municipiului București, prin Adresa nr. M.S./3.870/P/08.03.2022, a constatat că nu au fost reținute elemente care să conducă la aplicarea prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, pentru atacarea acestora la instanța de contencios administrativ.

Tot în acest sens, petenta a solicitat avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației - Autoritatea de management pentru Programul Operațional capacitate Administrativă - Direcția Generală Programe Europene Capacitate Administrativă, expertul superior confirmând faptul că aceasta îndeplinește criteriile de eligibilitate pentru a fi managerul acestui proiect.

Așadar, rezultă fără dubiu legalitatea Dispoziției nr. 715/18.02.2022, concluziile raportului de evaluare fiind vădit nefondate și contrazise de avize ale autorităților publice cu competență în domeniul verificării legalității actelor administrative.

Sub un al patrulea aspect, concluziile inspectorului de integritate ce privesc presupusa stare de incompatibilitate denotă poziția vădit subiectivă a acestuia față de persoana sa: „Totodată, nedepunerea declarației de avere și a declarației de interese în calitate de manager de proiect, atât în termen de 30 de zile de la numire cât și anual până la data de 15 iunie, conturează suspiciunea existenței unui demers de a ascunde vădită stare de incompatibilitate”.

de remarcat că aspectele evocate în cuprinsul raportului de evaluare nu fac obiectul Lucrării nr. 28163/S/II/23.06.2022, fiind o exprimare subiectivă, care nu conduce la dovedirea presupusei stări de incompatibilitate.

Or, o asemenea alegație, total lipsită de imparțialitate, nefondată și neprijinită de niciun mijloc probator, nu vine decât să confirme teza apărării în sensul inexistenței vreunei stări de incompatibilitate, inspectorul A.N.I. agățându-se de orice element pentru fundamentarea acuzației.

În fine, relativ la netemeinicia raportului de evaluare din perspectiva inexistenței stării de conflict de interese, reclamanta a arătat că nu suntem în prezența dispozițiilor art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003, așa cum în mod eronat se reține în raport, în contextul în care dispozițiile emise de aceasta, în calitate de ##### al Primăriei Sectorului 1 București, ce fac obiectul analizei Agenției Naționale de Integritate, au fost realizate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, respectiv: art. 16 din Legea nr. 153/2017; art. 6 din Regulamentul cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile la H.G. nr. 325/2018 pentru aprobarea regulamentului-cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile; art. 4 și 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 325/2018; art. unic din O.U.G. nr. 91/2017.

Astfel, se poate constata că întreaga indemnizație încasată de către petentă a fost stabilită ca urmare a aplicării dispozițiilor legale, nefiind în prezența vreunui folos necuvenit.

Și în acest caz, dispozițiile emise de Primarul Sectorului 1 București au fost verificate sub aspectul legalității și de către Instituția Prefectului Municipiului București, care, prin Adresa nr. M.S./7.824/P/14.06.2022, a stabilit că nu au fost reținute elemente care să conducă la aplicarea prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, respectiv pentru atacarea acestora la instanța de contencios administrativ.

Mai mult decât atât, acesta este procedeu legal de lucru în toate unitățile administrativ-teritoriale, cu titlu de exemplificativ fiind de menționat: Dispoziția nr. 77/31.05.2018 emisă de Primarul comunei Scărișoara, #####, Dispoziția nr. 51/06.04.2022 emisă de Primarul comunei Aluniș, #####. De altfel, același procedeu este stabilit și în cazul statelor de plată în fiecare primărie unde primarul, fiind ordonator principal de credite, acordă și semnează inclusiv pentru indemnizațiile acordate acestuia, precum și viceprimarilor.

Ca atare, prin emiterea dispozițiilor de primar ce fac obiectul Lucrării nr. 28163/S/II/23.06.2022 nu au fost încălcate prevederile art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003, neexistând o stare de conflict de interese.

Cât privește cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat, reclamanta a considerat, în principal, că acțiunea în contencios administrativ și fiscal suspendă de drept efectele actului administrativ atacat și, în subsidiar, că sunt întrunite cumulativ toate condițiile necesare instituite de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010.

În dovedire, reclamanta a pretins încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le-a atașat la dosar (f. 16-23, 48-65 – vol. I).

Cererea a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum total de 70 lei (f. 70 – vol. I).

(ii) Ulterior, la data de 12.03.2023, reclamanta a depus o cerere completatoare, prin care a solicitat să se constate și caracterul nelegal și neîntemeiat al Secțiunii D din cadrul Capitolului III al raportului atacat, intitulată „Identificarea elementelor referitoare la posibila încălcare a legislației penale” (f. 1-5 – vol. II).

În motivare, petenta a arătat, în esență, că în cadrul secțiunii respectiv, doamna inspector de integritate ##### Pana constată presupusa săvârșire de către aceasta a faptei prevăzute de textul art. 301 alin. (1) C.pen., care incriminează infracțiunea de folosire a funcției pentru favorizarea unor persoane.

De altfel, aceste concluzii sunt evocate ca fundament al sesizării organelor de urmărire penală, așa cum rezultă din fila 26 a raportului de evaluare, respectiv a Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție.

Sub un prim aspect, lecturând înscrisurile Lucrării nr. 49617/G/III/04.11.2022, înscrisuri comunicate inclusiv prin întâmpinare, se poate constata încălcarea prevederilor art. 61 C.proc.pen., aspect care se reflectă în nelegalitatea conținutului raportului de evaluare.

Astfel, doamna inspector de integritate, potrivit art. 61 alin. (1) lit. b) C.proc.pen., are calitatea de organ de constatare, existând obligația de a întocmi un proces-verbal prin care să consemneze aspectele de natură penală pe care le descoperă în activitatea sa, proces-verbal care constituie și act de sesizare a organelor de urmărire penală.

Or, în speță nu reies date/elemente despre existența unui astfel de proces-verbal, ceea ce se răsfrânge asupra legalității raportului de evaluare, deoarece întreaga argumentare expusă în cadrul Secțiunii D a Capitolului al III-lea nu are suport legal.

existenței procesului-verbal denotă caracterul viciat al raportului de evaluare și a activității realizate la adresa sa de către doamna inspector de integritate și, de asemenea, lipsește de efecte partea finală a dispozitivului actului administrativ, respectiv al treilea punct aflat la fila 26 a raportului de evaluare.

În plus, solicită să se constate greșita încadrare a presupusei activități infracționale imputate. ##### se reține în sarcina sa infracțiunea prevăzută de art. 301 alin. (1) - Folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane, la data emiterii dispozițiilor ce fac obiectul raportului de evaluare, aceste prevederi nu mai erau în vigoare încă din anul 2014, atunci când a intrat în vigoare Legea nr. 286/2000, actul administrativ fiind lipsit de claritate și din acest punct de vedere.

Or, această infracțiune nu mai are corespondent în legislația penală ce era aplicabilă în perioada temporală a emiterii dispozițiilor de primar ce fac obiectul raportului de evaluare. În actualul Cod penal, la art. 201 este incriminată infracțiunea de conflict de interese, care, însă, are

corespondent în textul art. 251 Cod penal anterior, nicidecum în textul art. 301 din vechea legislație penală.

Pe cale de consecință, susținerile doamnei inspector de integritate, cuprinse la filele 20 - 22 ale raportului de evaluare, sunt (1) neclare, (2) contradictorii și (3) nu sunt fundamentate pe dispoziții legale, actul administrativ fiind viciat din perspectiva conținutului acestuia, punând, totodată, persoana evaluată în imposibilitatea de a înțelege care a fost raționamentul logico-juridic pe care l-a avut în vedere redactorul raportului atunci când a emis actul administrativ contestat.

De asemenea, cu toate că se reține în sarcina reclamantei comiterea unei presupuse fapte de natură penală, doamna inspector de integritate omite a motiva tocmai esențialul, și anume întrunirea elementelor constitutive.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 204 alin. (1) C.proc.civ.

În dovedire, reclamanta a pretins emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, prin care această instituție să comunice stadiul de soluționare a dosarului nr. #####/P/2022, constituit ca urmare a sesizării Agenției Naționale de Integritate, și actul de sesizare al organelor de urmărire penală formulat de pârâtă.

II. Poziția procesuală a părții adverse

(i) La data de 17.01.2023, pârâta a formulat întâmpinare la cererea introductivă, solicitând respingerea ca nefondată a contestației și, în consecință, menținerea ca temeinic și legal a Raportului de evaluare nr. 49614/G/II/04.11.2022, emis de aceasta (f. 73-93 – vol. I).

În motivare, pârâta a susținut, în esență, că, la data de 23.06.2022, a fost sesizată de către o persoană fizică în Lucrarea nr. 28163/S/II/23.06.2022, cu privire la faptul că doamna #####

#####, Primarul Sectorului 1 al Municipiului București, nu a respectat dispozițiile legale privind regimul juridic al incompatibilităților, întrucât, simultan cu exercitarea funcției de primar, exercită și funcția remunerată de manager de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, respectiv cu privire la faptul că nu a respectat dispozițiile legale privind regimul juridic al conflictelor de interese, întrucât „(...) Primarul sectorului 1 nu poate fi capabil, cum de altfel nu poate fi capabilă nicio altă persoană, să facă o apreciere neutră, justă, obiectivă cu privire la propria activitate desfășurată în cadrul echipei/echipelor de proiect (...)”.

Agenția Națională de Integritate este competentă să evalueze respectarea regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese, dat fiind că reclamanta face parte din categoria de persoane prevăzută de art. 1 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 176/2010.

Sub aspect procedural, au fost îndeplinite prevederile Legii nr. 176/2010 în ceea ce privește informarea persoanei evaluate.

Astfel, Informarea înregistrată sub nr. 32372/G/II/22.07.2022 a fost transmisă la domiciliul petentei, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, semnată la data de 29.07.2022, iar prin adresa nr. 40421/G/II/20.09.2022, aceasta a fost informată, prin intermediul unor scrisori recomandate, confirmarea de primire fiind semnată la data de 26.09.2022, despre faptul că au fost identificate elemente privind nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese. Totodată, reclamanta a fost invitată la sediul Agenției, pentru a prezenta

un punct de vedere, probe, date sau informații, pe care le consideră necesare în cauză, și a fost înștiințată că are dreptul să fie asistată sau reprezentată de avocat.

evaluată a transmis Agenției Naționale de Integritate punctul de vedere înregistrat sub nr. 43746/G/II/10.10.2022.

Activitatea de evaluare a respectării regimului juridic al incompatibilităților și al conflictului de interese s-a efectuat pentru perioada 15.10.2020 (data validării mandatului de primar) – 09.10.2022 (data înregistrării ultimului document primit la lucrare), și au fost avute în vedere aspectele menționate de petiționar în cuprinsul sesizării.

În scopul soluționării lucrării, ca urmare a solicitărilor Agenției Naționale de Integritate întemeiate pe dispozițiile art. 15 și art. 20 alin. (5) din Legea nr. 176/2010, au fost primite documente și informații referitoare la doamna #####, de la o serie de instituții și autorități publice, persoane juridice de drept public sau privat.

Primăria Sectorului 1 București, prin Adresa nr. 606/24.08.2022, a comunicat faptul că doamna ##### deține funcția de primar începând cu data de 30.10.2020, în temeiul Încheierii pronunțate de către Judecătoria Sectorului 1, Secția a II-a Civilă, în sesiunea din camera de consiliu de la data de 15 octombrie 2020, prin care a fost validat mandatul pentru funcția de primar al Sectorului 1 București. Totodată, Primăria Sectorului 1 București a transmis copii certificate ale următoarelor documente:

- Dispoziția nr. 3293/03.11 2020, potrivit căreia doamna #####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, va beneficia de o indemnizație lunară în cuantum brut de 18.720 lei, ca urmare a menținerii indemnizațiilor lunare pentru funcțiile de demnitate publică alese, la nivelul aferent lunii decembrie 2019;

- Dispoziția nr. 473/22.02.2021, potrivit căreia doamna #####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, a fost desemnată în cadrul comisiei pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale Secretarului ##### al Sectorului 1;

- Dispoziția nr. 1334/05.04.2022, privind majorarea indemnizației lunare a doamnei #####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, cu 25 %, începând cu data de 05.04.2022, pe durata implementării celor 3 proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, pentru care subdiviziunea administrativ - teritorială are calitatea de beneficiar, în temeiul art. 16 alin. (2) din Legea nr. 153/2017 și art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2018;

- Dispoziția nr. 715/18.02.2022, privind desemnarea, începând cu data de 18.02.2022, a doamnei #####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, în funcția de Manager de proiect în cadrul echipei proiectului finanțat din fonduri europene nerambursabile „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, în temeiul art. 16 alin. (2) din Legea nr. 153/2017;

- Dispoziția nr. 1708/06.05.2022, privind majorarea indemnizației lunare a doamnei #####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, cu 20%, în calitate de manager proiect, în perioada 01.04.2022 - 30.04.2022, inclusiv, ca urmare a timpului efectiv lucrat, de 38 ore, în luna aprilie 2022, în cadrul echipei de management a proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, în temeiul art. 16 din Legea nr. 153/2017 și art. 4-5 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2018;

- Dispoziția nr. 2156/07.06.2022, privind majorarea indemnizației lunare a doamnei #####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, cu 30%, în calitate de manager de

proiect, în perioada 01.05.2022 - 31.05.2022, inclusiv, ca urmare a timpului efectiv lucrat, de 42 ore, în luna mai 2022, în cadrul echipei de management a proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, în temeiul art. 16 din Legea nr. 153/2017 și art. 4-5 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2018;

- Dispoziția nr. 2517/05.07.2022, privind majorarea indemnizației lunare a doamnei #####-#####-#####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, cu 20%, în calitate de manager de proiect, în perioada 01.06.2022 - 30.06.2022, inclusiv, ca urmare a timpului efectiv lucrat, de 36 ore, în luna iunie 2022, în cadrul echipei de management a proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, în temeiul art. 16 din Legea nr. 153/2017 și art. 4-5 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2018;

- Dispoziția nr. 2853/01.08.2022, privind majorarea indemnizației lunare a doamnei #####-#####-#####-#####-#####, Primarul Sectorului 1, cu 30%, în calitate de manager de proiect, în perioada 01.07.2022 - 31.07.2022, inclusiv, ca urmare a timpului efectiv lucrat, de 42 ore, în luna iulie 2022, în cadrul echipei de management a proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, în temeiul art. 16 din Legea nr. 153/2017 și art. 4-5 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2018;

- Jurământ depus în calitate de primar în fața Consiliului Local al sectorului 1 București;

- Încheiere pronunțată de către Judecătoria Sectorului 1, Secția a II-a Civilă, în sedința din camera de consiliu de la data de 15 octombrie 2020, prin care a fost validat mandatul pentru funcția de primar al sectorului 1 București.

Din analiza informațiilor, precum și a documentelor aflate la lucrare rezultă faptul că, începând cu data de 18.02.2022, petenta exercită simultan atât funcția de primar al Primăriei Sectorului 1 București, cât și funcția remunerată de manager de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151, încălcând, astfel, prevederile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, funcțiile exercitate simultan de către doamna #####-#####-#####-#####-#####, respectiv funcția de primar al Sectorului 1 București și funcția de manager de proiect, fiind incompatibile.

Totodată, prin exercitarea simultană a celor două funcții au fost realizate venituri în cuantum de aproximativ 18.720 lei, cărora li se adaugă indemnizația lunară de primar în cuantum de 18.720 lei, respectiv majorarea indemnizației lunare cu 25% pentru cele 3 proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile, pentru care subdiviziunea administrativ-teritorială are calitatea de beneficiar, majorare acordată în temeiul art. 16 alin. (2) din Legea cadru nr. 153/2017.

De asemenea, din evaluarea documentelor și a informațiilor primite s-a constatat faptul că reclamanta a încălcat dispozițiile art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003, întrucât, în calitate de primar al Sectorului 1 București, a emis dispoziții de primar, respectiv Dispoziția nr. 715/18.02.2022, Dispoziția nr. 1708/06.05.2022, Dispoziția nr. 2156/07.06.2022, Dispoziția nr. 2517/05.07.2022 și Dispoziția nr. 2853/01.08.2022, care au produs un folos material pentru sine, prin obținerea de venituri în sumă de aproximativ 18.720 lei.

Nu în ultimul rând, echipa de proiect este responsabilă de realizarea activităților în cadrul proiectelor în care este nominalizată, iar doamna #####-#####-#####-#####-##### în calitate de manager de proiect, își avizează propria fișă de pontaj, care atestă timpul efectiv lucrat ## cadrul proiectului, respectiv își stabilește și procentul de majorare salarială acordat pentru activitatea

desfășurată ca membru al proiectului, în temeiul art. 4 alin. (2) din Regulamentul cadru privind stabilirea condițiilor de înființare a posturilor în afara organigramei și a criteriilor pe baza cărora se stabilește procentul de majorare salarială pentru activitatea prestată în proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2018.

Totodată, în urma analizării documentelor și informațiilor transmise de instituțiile menționate în prezentul raport de evaluare, au fost identificate indicii privind săvârșirea infracțiunii de folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane prevăzute de dispozițiile art. 301 alin. (1) C.pen., iar după finalizarea activității de evaluare efectuate în Lucrarea nr. 28163/S/II/23.06.2022, privind exercitarea mandatului ##### # ##### de către doamna ##### #####, primar al Sectorului 1, au rezultat următoarele:

1. Încălcarea regimului juridic al incompatibilităților, deoarece, începând cu data de 18.02.2022 (data Dispoziției nr. 715/18.02.2022), simultan cu funcția de primar al Sectorului 1 București, exercită și funcția remunerată de manager de proiect, situație reglementată de dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003. Prin exercitarea simultană a celor două funcții, în perioada aprilie - iulie 2022, a realizat venituri în cuantum de 74.880 lei din exercitarea funcției de primar, la care se adaugă suma de 18.720 lei reprezentând venituri din exercitarea funcției de manager de proiect, precum și suma de 18.720 lei reprezentând majorarea indemnizației de bază lunară cu 25%, ca urmare a implementării unui număr de 3 proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile;

2. Încălcarea regimului juridic al conflictului de interese în materie administrativă, întrucât în exercitarea funcției de primar a semnat un număr de 5 dispoziții care au produs un folos material pentru sine, respectiv în urma cărora a beneficiat de majorări ale indemnizației de bază brute cu până la 30%, însumând câștiguri în sumă de aproximativ 18.720 lei, în perioada aprilie - iulie 2022, încălcând, astfel, dispozițiile art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003;

3. Existența unor indicii privind posibila încălcare a dispozițiilor art. 301 C.pen., întrucât persoana evaluată a emis dispozițiile menționate anterior, care au produs un folos material pentru sine, prin obținerea de venituri în sumă de aproximativ 18.720 lei, în calitate de manager de proiect.

În opinia părâtei, solicitarea nulității raportului de evaluare este atât netemeinică, cât și lipsită de fundament juridic.

În acest sens, solicitarea este netemeinică, dat fiind că, ulterior informării petentei cu privire la declanșarea activității de evaluare prin adresa nr. 32 273/G/II/22.07.2022, așa cum i-a fost comunicat telefonic la data de 29.07.2022 reprezentantului convențional, aceasta putea să solicite accesul la dosar, personal sau prin reprezentant.

În mod tendențios, deși reclamanta afirmă că la data de 29.07.2022 a solicitat accesul la dosar, se poate lesne observa că aceasta, prin reprezentantul convențional, doar și-a anunțat intenția viitoare de a observa dosarul și a solicitat informații cu privire la modalitatea prin care poate solicita accesul la dosar.

Inspectorul de integritate i-a confirmat reprezentantului convențional că poate oricând să studieze dosarul, fiind necesar un telefon prealabil din partea domnului avocat, iar nu din partea inspectorului de integritate, pentru stabilirea datei și orei, de comun acord.

Susținerea este lipsită de fundament juridic, motivat de faptul că, potrivit Legii nr. 176/2010, inspectorul de integritate nu are obligația de a contacta persoana evaluată pentru a o

ruga să se prezinte la Agenția Națională de Integritate în vederea studierii dosarului, acesta fiind un drept al persoanei evaluate, pe care aceasta are opțiunea de a-l exercita sau nu.

Dreptul de a studia dosarul i-a fost adus la cunoștință persoanei evaluate încă de la data de 29.07.2022, în cadrul convorbirii telefonice, fiind la latitudinea, dar, mai ales, fiind interesul reclamantei de a și-l exercita până la data emiterii raportului de evaluare.

inspectorului de integritate, prevăzută de art. 21 din Legea nr.176/2010, este de a informa persoana în cauză și de a o invita pentru a prezenta un punct de vedere.

Inspectorul de integritate și-a îndeplinit obligația legală și a informat persoana evaluată cu privire la declanșarea activității de evaluare prin Adresa nr. 32372/G/II/22.07.2022, cât și despre faptul că au fost identificate elemente privind nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese, petenta fiind invitată la sediul Agenției pentru a prezenta un punct de vedere, probe, date sau informații, pe care le consideră necesare în cauză, fiind înștiințată că are dreptul să fie asistată sau reprezentată de avocat, prin Adresa nr. 40421/G/II/20.09.2022.

În realitate, reclamanta nu a solicitat să studieze actele depuse la dosar nici verbal, nici în scris, anterior emiterii raportului de evaluare, deși prin Adresa nr. 40421/G/II/20.09.2022 i-au fost comunicate toate drepturile pe care aceasta le avea anterior emiterii raportului de evaluare, petenta alegând să transmită un punct de vedere scris, fără a se prezenta personal sau prin avocat pentru studierea dosarului.

Agenția Națională de Integritate nu desfășoară activități de cercetare, ci, potrivit Legii nr. 176/2010, desfășoară activitate de evaluare.

Totodată, inspectorul de integritate a comunicat că apărarea poate avea acces oricând dorește, apărarea urmând să comunice inspectorului de integritate data și ora la care va studia dosarul, fapt care nu s-a realizat.

Disponibilitatea și buna-credință a inspectorului de integritate este demonstrată prin chiar faptul că, la data convorbirii telefonice din data de 29.07.2022, i-a comunicat domnului avocat posibilitatea studierii dosarului, cu toate că la acel moment nu era împuternicit de către persoana evaluată, domnul avocat neavând calitatea de reprezentant, împuternicirea domnului avocat fiind semnată de persoana evaluată abia la data de 02.08.2022.

Cererea depusă la Anexa VII a prezentei acțiuni este singura solicitare de acces la dosarul administrativ, însă a fost formulată ulterior emiterii raportului de evaluare, transmisă de reclamantă la adresa de e-mail ##### în data de 08.11.2022, ora 20.46, fiind înregistrată de pârâtă cu nr. 28063/09.11.2022.

La data de 10.11.2022, i-a fost transmis reclamantei răspunsul nr. 28243/10.11.2022, prin care i s-a comunicat, că la data de 04.11.2022, Agenția a finalizat activitatea de evaluare în Lucrarea nr. 28163/S/II/23.06.2022, prin emiterea Raportului de evaluare nr. 49614/G/II/04.11.2022, iar potrivit Legii nr. 176/2010, dreptul de a consulta dosarul administrativ subzistă pe toată perioada evaluării, până la emiterea raportului de evaluare. În același răspuns a fost comunicat faptul că petenta a fost informată cu privire la drepturile sale, fiind invitată să prezinte inspectorului de integritate date sau informații pe care le consideră necesare, personal ori prin transmiterea unui punct de vedere scris, având dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și dreptul de a prezenta orice date ori informații pe care le consideră necesare. Cu toate acestea, la data de 10 octombrie 2022, reclamanta a transmis Agenției Naționale de Integritate un

punct de vedere scris, fără a se prezenta personal sau prin reprezentantul convențional la sediul Agenției pentru a consulta înscrisurile aflate la dosarul administrativ, după cum fusese invitată.

De altfel, potrivit principiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, nimănui nu-i este îngăduit să se prevaleze de propria culpă pentru a-și valorifica un drept, or, în speță, petenta invocă nerespectarea dreptului său la apărare, când, de fapt, singurul impediment în accesul la dosarul administrativ a fost propria-i pasivitate.

În concluzie, procedura de informare a persoanei evaluate a fost respectată, pe tot parcursul activității de evaluare inspectorul de integritate nu i-a refuzat persoanei evaluate accesul la dosar, însă persoana evaluată a considerat suficientă transmiterea unui punct de vedere în scris, fără a se prezenta la sediul Agenției pentru a studia dosarul, deși fusese invitată în acest sens.

Referitor la nulitatea raportului de evaluare generată de nerespectarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, motivat de faptul că raportul nu ar fi fost redat în întregul punctul de vedere al persoanei evaluate, aceasta este nefondată.

Inspectorul de integritate a redat toate susținerile persoanei evaluate exprimate prin punctul de vedere depus prin Adresa nr. 43746/G/II/10.10.2022, fiind respectată cerința legală prevăzută de art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010.

Nu în ultimul rând, punctul de vedere este atașat întâmpinării, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, împreună cu documentația care a stat la baza emiterii raportului de evaluare, iar acesta este redat integral, contrar celor susținute de reclamantă, fără a exista o prezentare trunchiată a argumentelor persoanei evaluate.

Cât privește „analiza susținerilor persoanei evaluate”, care, în opinia petentei, nu își avea locul la acest capitol, ci trebuia plasată în capitolul „evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate”, inspectorul de integritate a făcut exclusiv câteva mențiuni cu privire la aspectele invocate de către persoana evaluată în cuprinsul punctului de vedere, citând texte de lege aplicabile și antamând analiza pe care a realizat-o concret în cuprinsul capitolului III.

Legiuitorul a prevăzut că raportul de evaluare va avea următorul cuprins: partea descriptivă a situației de fapt; punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat; evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate; concluzii.

Intenția legiuitorului a fost de a stabili ce anume nu trebuie să lipsească, în mod obligatoriu, din cuprinsul raportului de evaluare, fără, însă, a limita cuprinsul raportului de evaluare exclusiv la acestea, dar și fără a se stabili care este întinderea acestora, precum și orice alte aspecte.

În concluzie, atât timp cât raportul de evaluare conține punctul de vedere al persoanei evaluate, potrivit art. 21 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 176/2010, este evident că acesta a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale.

Privitor la nulitatea raportului de evaluare generată de așa-zisa nemotivare a actului administrativ, căci, în opinia reclamantei, nu este descrisă situația de fapt, aceasta este, la rândul său, nefondată.

Raportul de evaluare conține toate elementele necesare atât în ceea ce privește situația de fapt, cât și în ceea ce privește motivarea emiterii acestuia, indicându-se toate motivele de fapt și de drept care au determinat reținerea stării de incompatibilitate și a celei de conflict de interese.

Inspectorul de integritate a arătat situația de fapt care a generat declanșarea activității de evaluare, în sensul indicării acesteia așa cum este ea cuprinsă în sesizarea unei persoane fizice, respectiv că doamna ##### exercită simultan funcția de primar al

Primăriei Sectorului 1 al Municipiului București și funcția remunerată de manager de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, precum și faptul că primarul nu poate fi capabil să facă o apreciere neutră, justă, obiectivă cu privire la propria activitate desfășurată în cadrul echipei/echipelor de proiect.

Totodată, inspectorul de integritate a evidențiat situația de fapt potrivit căreia petenta deține o funcție ce determină competența pârâtei de a evalua respectarea dispozițiilor legale privind regimul juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese. Nu în ultimul rând, este menționată perioada pentru care a fost realizată activitatea de evaluare. Așadar, sunt evidențiate toate elementele de fapt care au generat declanșarea activității de evaluare: data sesizării, faptul că activitatea de evaluare s-a declanșat la sesizarea unei persoane fizice, situația de fapt care a fost avută în vedere în cadrul activității de evaluare, funcția deținută de către persoana evaluată, perioada pentru care a fost realizată activitatea de evaluare.

Pentru „înțelegerea acuzațiilor care se aduc persoanei evaluate”, inspectorul de integritate a arătat detaliat toate aspectele faptice ce au rezultat ulterior solicitării datelor și informațiilor potrivit legii, le-a analizat și a indicat toate textele de lege care nu au fost respectate de persoana evaluată.

În concluzie, în speță este satisfăcută exigența motivării actului administrativ, deoarece din cuprinsul său rezultă temeiurile de fapt și de drept avute în vedere, astfel încât reclamanta a putut înțelege resorturile de care a ținut seama inspectorul de integritate și le-a putut contesta. De altfel, din modul în care aceste critici au fost formulate, rezultă că petenta este, de fapt, nemulțumită că inspectorul de integritate nu a îmbrățișat argumentele pe care ea le-a invocat, chestiune care nu poate fi apreciată ca o nemotivare a actului atacat.

În ceea ce privește încălcarea regimului juridic al incompatibilităților, norma juridică edictată în cuprinsul art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003 se adresează funcționarului public, acesta fiind subiectul excepției prevăzute de acest text de lege. În acest sens, reclamanta apreciază că primarul este asimilat funcționarului public din perspectiva art. 175 alin. (1) lit. b) C.pen. și citează acest articol în mod trunchiat.

Normele juridice cuprinse în Codul Penal sunt aplicabile în materie penală, iar înțelesul termenilor uzitați în legea penală este cel prevăzut în Titlul X, așa cum prevede art. 172 C.pen.

Astfel, exclusiv din perspectiva legii penale primarul poate fi asimilat funcționarului public, așa cum prevede art. 175 alin. (1).

Prezenta cauză, în care se solicită nulitatea unui act emis de o autoritate publică centrală, este de competența materială a instanței de contencios administrativ, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, temei juridic pe care își întemeiază însăși reclamanta cererea de chemare în judecată.

Prezentei cauze și actului a cărui nulitate se solicită îi sunt aplicabile normele de drept administrativ și, în acest sens, în materia incompatibilităților și conflictelor de interese, legea aplicabilă este Legea nr. 161/2003, noțiunea de funcționar public și cea de primar fiind definite de Codul Administrativ, care nu asimilează primarul funcționarului public.

Totodată, Legea nr. 161/2003 evidențiază situațiile de incompatibilități și conflicte de interese distinct. Astfel, Titlul IV Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice cuprinde:

- Capitolul II Conflictul de interese, în cuprinsul căruia regăsim distinct Secțiunea a 3-a Conflictul de interese privind aleșii locali, respectiv Secțiunea a 4-a Conflictul de interese privind funcționarii publici;

- Capitolul III Incompatibilități, în cuprinsul căruia regăsim distinct Secțiunea a 4-a Incompatibilități privind aleșii locali, respectiv Secțiunea a 5-a Incompatibilități privind funcționarii publici.

În materia dreptului administrativ, primarul nu este asimilat funcționarului public, sens în care legiuitorul a instituit situații de incompatibilitate și de conflicte de interese în mod diferit atât aleșilor locali, categorie din care face parte primarul, cât și funcționarilor publici, categorie din care nu face parte primarul.

Plasând art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003 în Capitolul III Incompatibilități, Secțiunea a 5-a Incompatibilități privind funcționarii publici, voința legiuitorului a fost clară, în sensul aplicării excepției exclusiv funcționarilor publici, așa cum sunt definiți de legislația din domeniul dreptului administrativ, iar nu potrivit definiției din Codul penal.

În același sens, în mod corect, art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. ##### a fost reținut ca temei legal al situației de incompatibilitate constatate în raportul de evaluare contestat, articol care este situat la Secțiunea a 4-a Incompatibilități privind aleșii locali din Legea nr. 161/2003, așadar aplicabil reclamantei potrivit funcției sale de primar.

Dat fiind că art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003 nu este aplicabil petentei, aceasta deținând funcția de primar, devine inutil a mai analiza susținerea că proiectul în care reclamanta a deținut funcția de manager este un proiect cu cofinanțare din fonduri nerambursabile ale Uniunii Europene și intră sub incidența prevederilor art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003.

Reclamanta combate trimiterea la Ghidul A.N.I. din cuprinsul raportului de evaluare, pe care le scoate din context și realizează o argumentație care nu constituie motiv de nelegalitate a raportului de evaluare contestat, avându-se în vedere că Ghidul A.N.I. nu constituie un temei de drept al actului contestat, pentru a discuta aptitudinea acestuia de a produce efecte juridice. Continuând, petenta aduce ca argument al inexistenței incompatibilității un răspuns publicat pe site-ul www.poca.ro, secțiunea „Întrebări frecvente în cadrul Programului Operațional Dezvoltarea Capacității Administrative (PODCA)”, care, din punctul său de vedere, este producător de efecte juridice, fiind capabil a înlătura prevederile Legii nr. 161/2003. Contextul în care inspectorul de integritate a făcut trimitere la Ghidul A.N.I. a fost ca urmare a invocării de persoana evaluată, în cuprinsul punctului său de vedere, a întrebărilor și răspunsurilor de pe site-ul #####, inspectorul de integritate folosind, așadar, argumente din aceeași categorie și valoare juridică cu cele invocate de persoana evaluată.

Cu privire la avizul prefectului privind legalitatea Dispozițiilor nr. #####, emise de Primarul sectorului 1 București, potrivit art. 8 coroborat cu art. 23 din Legea nr. 176/2010, pârâta este unica autoritate care are capacitatea legală de a evalua conflictele de interese și incompatibilitățile, iar toate actele juridice sau administrative, încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, sunt lovite de nulitate absolută.

Așadar, prefectul nu are capacitatea legală de a se pronunța asupra conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate în care s-ar afla primarul la momentul emiterii unor acte administrative, căci singura autoritate care poate evalua respectarea regimului juridic privitor la

incidentele de integritate este, conform art. 8 din Legea nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate. Aceleași concluzii se păstrează și privitor la avizul acordat de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației - AMPOCA.

Contrar susținerilor petentei (pagina 11 penultimul paragraf), raportul de evaluare nu face aprecieri, constatări cu privire la legalitatea Dispozițiilor primarului sectorului 1 București. Pârâta a desfășurat o activitate de evaluare a respectării regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese de către persoana evaluată și a constatat existența unei incompatibilități și a unui conflict de interese, conform prevederilor legale menționate în raportul contestat.

Faptul că inspectorul de integritate a constatat că nu au fost depuse declarațiile de avere și de interese, potrivit legii de la data numirii în funcția de manager de proiect, nu constituie un element de subiectivitate, căci, potrivit Legii 176/2010, acesta are competența de a controla depunerea în termen a declarațiilor de avere și de interese, sens în care a și efectuat o analiză cu privire la respectarea termenelor legale de depunere și a modalității de completare a declarațiilor de avere și de interese (pagina 21-22 din raportul de evaluare) și a propus sancționarea contravențională a persoanei evaluate, conform dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, pentru nedepunerea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese, în temeiul dispozițiilor art. 4. alin. (1) și (2) din cuprinsul aceluiași act normativ.

Așadar, începând cu data de 18.02.2022, potrivit Dispoziției nr. 715/18.02.2022, reclamanta, Primarul Sectorului 1, a fost numită, prin semnarea propriei decizii, în funcția de manager de proiect în cadrul echipei proiectului finanțat din fonduri europene nerambursabile cu titlul „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”.

În acest sens, ca urmare a numirii în funcția de manager de proiect și a timpului efectiv lucrat ## cadrul proiectului menționat anterior, petenta a beneficiat de o serie de majorări ale indemnizației de bază lunare brute, în urma cărora a realizat venituri în cuantum de aproximativ 18.720 lei, fapt ce atestă că a exercitat efectiv această funcție, obținând venituri.

Toate susținerile reclamantei cu privire la caracterul special al normei prevăzute la art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003 raportat la norma de la art. 87 din același act normativ sunt nefondate.

Legiuitorul a prevăzut diferențiat regimul juridic al incompatibilităților și conflictelor de interese pentru aleșii locali, respectiv pentru funcționarii publici, fiindu-le aplicabil cel corespunzător funcției deținute. În speță, reclamantei îi este aplicabil art. 87, având funcția de primar, nefiindu-i conferită posibilitatea legală de a alege care regim al incompatibilităților i se aplică, după cum consideră aceasta că îi este mai convenabil.

Legea nr. 161/2003 este reglementarea generală în materia incompatibilităților și conflictelor de interese, completându-se, potrivit art. 115, cu alte cazuri de incompatibilități și interdicții stabilite prin legi speciale.

Nu în ultimul rând, Dispoziția nr. 715/18.02.2022, prin care reclamanta s-a numit managerul proiectului, se întemeiază și pe dispozițiile art. 87 din Legea nr. 161/2003

Din analiza informațiilor, precum și a documentelor care au stat la baza emiterii raportului de evaluare, rezultă faptul că, începând cu data de 18.02.2022, petenta a exercitat simultan atât funcția de primar al Primăriei Sectorului 1 București, cât și funcția remunerată de manager de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea,

implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151, încălcând, astfel, prevederile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003.

În ceea ce privește încălcarea regimului juridic al conflictului de interese administrativ, din evaluarea documentelor și a informațiilor primite s-a constatat faptul că reclamanta a încălcat dispozițiile art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003, întrucât, în calitate de primar al Sectorului 1 București, a emis următoarele dispoziții de primar, care au produs un folos material pentru sine, prin obținerea de venituri în sumă de aproximativ 18.720 lei, în calitate de manager de proiect.

- Dispoziția nr. 715/18.02.2022, privind numirea managerului de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151. Prin semnarea propriei decizii de numire în cadrul proiectului menționat anterior, este satisfăcut un interes personal, respectiv prin semnarea înscrisului este produs un folos material pentru sine, având în vedere veniturile realizate ulterior de către persoana evaluată;

- Dispoziția nr. 1708/06.05.2022, privind majorarea indemnizației de bază brute a doamnei ##### – #####, ##### al Sectorului 1 al Municipiului București, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna aprilie în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene nerambursabile. Potrivit mențiunilor din cuprinsul dispoziției cu nr. de mai sus, reclamanta și-a semnat propria decizie de majorare a indemnizației de bază lunară brute cu 20%, respectiv a fost remunerată cu suma de 3.744 lei (18.720 lei x 20%), pentru timpul efectiv lucrat ## cadrul proiectului în luna aprilie 2022 (01.04.2022 - 30.04.2022);

- Dispoziția nr. 2156/07.06.2022, privind majorarea indemnizației de bază brute a doamnei ##### – #####, ##### al Sectorului 1 al Municipiului București, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna mai în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene nerambursabile. Potrivit mențiunilor din cuprinsul dispoziției cu nr. de mai sus, petenta și-a semnat propria decizie de majorare a indemnizației de bază lunară brute cu 30%, respectiv a fost remunerată cu suma de 5.616 lei (18.720 lei x 30%), pentru timpul efectiv lucrat ## cadrul proiectului în luna mai 2022 (01.05.2022 – 31.05.2022);

- Dispoziția nr. 2517/05.07.2022, privind majorarea indemnizației de bază brute a doamnei ##### – #####, ##### al Sectorului 1 al Municipiului București, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna iunie în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene nerambursabile. Potrivit mențiunilor din cuprinsul dispoziției cu nr. de mai sus, reclamanta și-a semnat propria decizie de majorare a indemnizației de bază lunară brute cu 20%, respectiv a fost remunerată cu suma de 3.744 lei (18.720 lei x 20%), pentru timpul efectiv lucrat ## cadrul proiectului în luna iunie 2022 (01.06.2022 – 30.06.2022);

- Dispoziția nr. 2853/01.08.2022, privind majorarea indemnizației de bază brute a doamnei ##### – #####, ##### al Sectorului 1 al Municipiului București, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna iulie în cadrul proiectelor finanțate din fonduri europene nerambursabile. Potrivit mențiunilor din cuprinsul dispoziției cu nr. de mai sus, petenta și-a semnat propria decizie de majorare a indemnizației de bază lunară brute cu 30%, respectiv a fost remunerată cu suma de 5.616 lei (18.720 lei x 30%), pentru timpul efectiv lucrat ## cadrul proiectului în luna iulie 2022 (01.07.2022 – 31.07.2022).

Prin urmare, raportul de evaluare a constatat în mod corect că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege cu privire la existența conflictului de interese reținut prin raportul de evaluare, astfel:

1. Exercitarea unei demnități publice - reclamanta deține funcția de primar al Sectorului 1 București;

2. Emiterea de acte administrative în exercitarea funcției sale, reclamanta emițând, în calitate de primar, Dispoziția nr. 715/18.02.2022, Dispoziția nr. 1708/06.05.2022, Dispoziția nr. 2156/07.06.2022, Dispoziția nr. 2517/05.07.2022 și Dispoziția nr. 2853/01.08.2022, prin care și-a semnat propria decizie de numire în cadrul proiectului și propria decizie de majorare a indemnizației de bază lunară;

3. Emiterea și semnarea dispozițiilor sus-menționate au produs un folos material pentru reclamantă, constând în majorarea indemnizației de bază lunară brute astfel:

- în luna aprilie 2022, cu 20%, respectiv cu suma de 3.744 lei;
- în luna mai 2022, cu 30%, respectiv cu suma de 5.616 lei;
- în luna iunie, cu 20%, respectiv cu suma de 3.744 lei;
- în luna iulie, cu 30%, respectiv cu suma de 5.616 lei.

Persoanele care dețin funcții publice sunt obligate să manifeste o atitudine neutră, imparțială și obiectivă față de interesele lor de orice natură, acestor persoane fiindu-le interzis să abuzeze în orice fel de pozițiile pe care le dețin și să obțină anumite beneficii pentru ei, rude sau alte persoane în considerarea funcției lor.

Situația de fapt este deplin recunoscută de reclamantă în cuprinsul contestației, iar exigențele textelor de lege sus indicate au fost îndeplinite, așa încât aspectele invocate în acțiune, privind obligativitatea conducătorilor autorităților publice locale să procedeze la majorarea indemnizațiilor persoanelor implicate în proiecte finanțate de către Uniunea Europeană, sunt irelevante.

În plus, raportul de evaluare prin care se sesizează organele de cercetare penală, în vederea efectuării de cercetări specifice cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 301 C.pen., este o sesizare, și nu reprezintă un act administrativ pentru a putea face obiectul controlului instanței de contencios administrativ.

În fine, față de capătul de cerere prin care petenta solicită suspendarea actului administrativ atacat, pârâta a solicitat să se constate că acesta este lipsit de interes, întrucât actul administrativ contestat este suspendat de drept și nu produce efecte juridice, ca urmare a sesizării instanței de contencios administrativ cu acțiunea în anulare a Raportului de evaluare nr. 49 614/G/II/04.11.2022.

În combaterea cererii, pârâta a pretins încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le-a înaintat la dosar (f. 115-205 – vol. I).

(ii) În 20.04.2023, pârâta a formulat întâmpinare la cererea completatoare, solicitând respingerea acesteia ca inadmisibilă (f. 20-25 – vol. II).

În motivare, aceasta a susținut, în esență, că reclamanta a înțeles să formuleze contestație împotriva raportului de evaluare nu numai cu privire la existența incompatibilității și a conflictului de interese de natură administrativă, ci și cu privire la existența unor indicii referitoare la posibila săvârșire de a infracțiunii de „folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane”, prevăzute de

art. 301 C.pen., evidențiate în cadrul secțiunii D din cadrul Capitolului III, intitulată „Identificarea elementelor referitoare la posibila încălcare a legislație penală”, precum și cu privire la punctul 3 de la finele raportului de evaluare, prin care se precizează că a fost sesizat Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție.

În acest context, Legea nr.176/2010, la art. 21 alin. (4) prevede: „Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor de urmărire penală și celor disciplinare”, așa încât punctul 3 din raportul de evaluare are valoarea unei sesizări a organului de cercetare penală, formulate în temeiul dispozițiilor Codului de Procedură Penală.

adevărat că art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 recunoaște persoanei care face obiectul evaluării dreptul de a contesta raportul de evaluare a conflictului de interese la instanța de contencios administrativ, însă, în condițiile în care raportul de evaluare conține și dispoziția de sesizare a parchetului cu privire la existența indiciilor infracțiunii prevăzute de art. 301 C.pen., cenzura instanței de contencios administrativ ar presupune a se pronunța cu privire la existența sau inexistența unei infracțiuni, competență pe care o asemenea instanță nu o are. O eventuală admitere a acțiunii de anulare a punctului 3 din raportul de evaluare ar conduce, fără echivoc, la soluția absurdă în care sesizarea parchetului poate fi anulată de o instanță de contencios administrativ.

O atare soluție ar depăși competența instanței de contencios administrativ, Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție, sesizat în condițiile legii, fiind singura instituție competentă să efectueze cercetări, iar, în situația confirmării sau infirmării constatărilor, procesul să își urmeze cursul normal.

Partea din raportul de evaluare prin care se sesizează organele de cercetare penală în vederea efectuării de cercetări specifice cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii respective este o sesizare și nu reprezintă un act administrativ, pentru a putea face obiectul controlului instanței de contencios administrativ.

În concluzie, prin simpla sesizare a Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție, în vederea efectuării unor cercetări penale, nu se naște un raport juridic de drept administrativ.

Ca atare, este inadmisibilă cererea de anulare a raportului contestat în ceea ce privește secțiunea D din cadrul Capitolului III, intitulată „Identificarea elementelor referitoare la posibila încălcare a legislație penală”, și măsura sesizării Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție.

III. Cererea de intervenție accesorie

La termenul de judecată din 08.05.2023, Uniunea ##### – Organizația Sector 1 a formulat cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul reclamantei ##### (f. 92-101 – vol. II).

În motivare, aceasta a susținut că dorește să intervină în prezenta cauză pentru a sprijini apărările formulate de către petentă și pentru a sublinia nelegalitatea actului administrativ al pârâtei, interesul său rezultând din faptul că reclamanta a fost aleasă în calitate de primar al Sectorului 1 al Municipiului București la alegerile locale din luna septembrie 2020 din partea Partidului Uniunea #####.

Ca urmare a programului electoral pe care l-a propus electoratului pentru funcția de primar, cetățenii Sectorului 1 al Municipiului București au votat-o pe petentă, dar și pe Partidul Uniunea ##### - Organizația Sector 1, pentru o perioadă de 4 ani.

Interesul în formularea cererii este unul legitim, în condițiile în care este posibil ca Partidul Uniunea ##### să poată pierde unul dintre cei mai buni primari din punctul de vedere al performanțelor politice, primar care a atras un număr foarte mare din voturile comunității la alegerile locale și care urmează programul electoral elaborat în campanie, în acord cu standardele și viziunea partidului.

Dintr-o altă perspectivă, având în vedere viziunea partidului, precum și a candidatului care deține demnitatea de primar privind promovarea valorilor europene și lupta împotriva faptelor de corupție, Uniunea a apreciat că implicarea reclamantei în cadrul proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA1151” nu a încălcat nicio prevedere legală.

În drept, cererea a fost întemeiată pe prevederile art. 61 și 63 C.proc.civ.

IV. Excepția de neconstituționalitate

(i) În ședința de judecată din data de 02.10.2023, petenta a depus o cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 52 alin. (1) și art. 53 alin. (2) teza a II-a din Constituția României (f. 1-9 – vol. III).

În motivare, aceasta a susținut că excepția este admisibilă, dat fiind că: dispozițiile legale a căror neconstituționalitate solicită a fi constatată sunt cuprinse într-o lege, intrând sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională în temeiul art. 11 alin. (1) pct. A lit. d) din Legea nr. 47/1992, prevederile legale criticate nu au fost declarate neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, având legătură cu soluționarea cauzei.

În privința dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, sintagma „orice activități remunerate” nu este definită de un text de lege clar, permițând interpretarea acestuia în extenso, dând naștere unor interpretări diferite, așa cum este în speța dedusă prezentei judecăți.

De asemenea, norma menționată anterior, care instituie starea de incompatibilitate, nefiind definită/clarificată de nicio dispoziție legală, nu este accesibilă destinatarului, lăsând loc unor situații imprevizibile care pot genera abuzuri din partea autorității/instituției abilitate să constate starea de incompatibilitate.

Cum persoana față de care se constată existența cazului de incompatibilitate este supusă unei sancțiuni severe ce constă în încetarea demnității publice și interdicția de a mai ocupa o funcție de demnitate publică pentru o perioadă de 3 ani, este necesară remediarea acestei situații, care, în opinia petentei, este contrară Constituției României.

Așadar, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 aduc atingere normelor constituționale prin neîndeplinirea exigențelor de calitate a normei legislative privind accesibilitatea și previzibilitatea, precum și celor privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

În privința dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, acestea nu respectă standardul de constituționalitate impus de legea fundamentală, deoarece stabilesc o unică sancțiune posibilă în cazul constatării unei stări de incompatibilitate sau a unui conflict de interese, respectiv încetarea mandatului de primar (cum este în cazul de fata) și interdicția ocupării acestei funcții pentru o perioadă de 3 ani.

În aceste condiții, textul antereferit contravine prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu se poate asigura respectarea principiului proportionalității, prin individualizarea acesteia, sancțiunea aplicându-se per se, automat, fără a parcurge o procedură de individualizare, care să permită aplicarea unui astfel de principiu, prin prevederea în cuprinsul textului legal a unor sancțiuni variate, graduale, care să permită aplicarea acestora în funcție de cazul concret dedus judecării.

Prin punctul de vedere transmis în 06.12.2023, pârâta a pretins respingerea excepției ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată (f. 10-13 – vol. III).

În motivare, aceasta a învederat că excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 este inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, câtă vreme articolul a cărui neconstituționalitate este pusă în discuție nu stă la baza existenței incompatibilității și a conflictului de interese constatate în cauză.

Acțiunea în anulare a raportului de evaluare nu conține niciun fel de critică întemeiată juridic pe dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, acest articol neconstituind cauza acțiunii cu care reclamanta a sesizat instanța de contencios administrativ.

În continuare, art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu este aplicabil prezentei spețe, al cărei obiect îl constituie constatarea stării de incompatibilitate, prevăzute de art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, respectiv constatarea stării de conflict de interese, reglementat de art. 70, art. 71 și art. 76 din același act normativ.

Interdicția prevăzută la acest articol de lege este aplicabilă ulterior rămânerii definitive a raportului de evaluare, deci ulterior finalizării actualului litigiu. Totodată, art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu constituie temeiul juridic pentru încetarea mandatului de primar, așa cum eronat susține reclamanta, acesta regăsindu-se în cuprinsul art. 160 alin. (1) lit. b) din Codul Administrativ, situație care poate interveni doar în ipoteza în care raportul de evaluare contestat rămâne definitiv printr-o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată în prezenta cauză.

În plus, excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu este motivată, aceasta echivalând cu o inadmisibilitate, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

În cuprinsul presupuselor critici se citează în întregime art. 53 din Constituția României, afirmându-se că interdicția de trei ani nu este proporțională, pentru că nu se pot aplica sancțiuni graduale.

Potrivit legislației, incidentele de integritate nu sunt scalate, nu există incompatibilități/conflicte de interese grave sau mai puțin grave. Neexistând o circumstanțiere a incidentelor de integritate, termenul fix de trei ani este impus în raport cu acest aspect, în considerarea gravității incidentelor de integritate, indiferent de funcția sau demnitatea ocupată, respectându-se, astfel, principiul egalității tuturor în fața legii.

În plus, excepția este neîntemeiată, Curtea Constituțională a analizat textul de lege atât din perspectiva dispozițiilor art. 53 din Constituția României, cât și din perspectiva principiului proportionalității, statuând că acesta respectă rigorile constituționale.

Cu privire la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „orice activități remunerate” din cuprinsul prevederilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, excepția este inadmisibilă, dat fiind că sintagma „orice activități remunerate” din cuprinsul art. 87 alin. (1) lit. k) nu are legătură cu cauza dedusă judecării, nefiind îndeplinită condiția de la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit raportului de evaluare contestat în cauză, starea de incompatibilitate a reclamantei este reținută raportat la deținerea simultană a două funcții remunerate, respectiv funcția de primar și funcția remunerată de manager de proiect. Așadar, claritatea și previzibilitatea sintagmei „orice activități remunerate” nu prezintă nicio legătură cu prezenta speță.

În continuare, excepția de neconstituționalitate este nemotivată, lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor de lege criticate față de acestea echivalând cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, raportat la art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

În orice caz, excepția de neconstituționalitate este și neîntemeiată, singura critică de neconstituționalitate formulată de către petentă vizează cerința clarității și previzibilității sintagmei „orice activități remunerate” din cuprinsul art. 87 alin. (1) lit. k).

Din practica instanței de contencios constituțional, exigența clarității și previzibilității unei legi prin prisma încălcării diverselor dispoziții constituționale, în prezent, a fost cristalizată din prevederile articolului 1 alineatul 5 din Constituție. Așadar, din perspectiva celorlalte articole din Constituția României, este evident că reclamanta nu a formulat nicio critică, acestea fiind invocate în mod formal.

În plus, textul criticat a mai făcut obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate prin prisma unor critici, în esență, similare. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Susținerea de neconstituționalitate a normei juridice conținute de art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 este neîntemeiată, deoarece incompatibilitățile aplicabile aleșilor locali sunt necesare în scopul asigurării transparenței în exercitarea funcțiilor publice, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

Dispozițiile acestui articol de lege, supuse controlului de constituționalitate, care stabilesc cu claritate incompatibilități specifice aleșilor locali, dau expresie voinței legiuitorului, care a apreciat că aceste funcții, cumulate cu alte funcții sau activități, ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice.

De principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează, însă, previzibilitatea legii. Tocmai din cauza caracterului general al legilor, textul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Multe dintre acestea, din cauza necesității de a evita o rigiditate excesivă și de a se adapta la schimbările de

situație, folosesc, în mod inevitabil, formule mai mult sau mai puțin imprecise, a căror interpretare și aplicare depind de practică.

Așa cum am arătat Curtea Constituțională cu privire la sensul sintagmei „orice funcții și activități remunerate”, legiuitorul se referă la „activitățile pentru prestarea cărora se primește o plată”, sintagma fiind clară și suficient de precisă pentru a putea fi aplicată.

Curtea Constituțională, pronunțându-se cu privire la reglementarea incompatibilităților privind aleșii locali, prin Decizia nr. ## din 22 februarie 2018 și Decizia nr. ### din 11 mai 2017, a statuat, cu valoare de principiu, că instituirea unor astfel de reglementări este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public.

Demnitățile și funcțiile publice se ocupă în condițiile legii, astfel încât activitatea primarului trebuie să se circumscrie regulilor pe care, în aplicarea normelor constituționale, legiuitorul le-a edictat, în vederea creării cadrului de funcționare a acestora.

(ii) Ulterior, la termenul de judecată din data de 11.12.2023, reclamanta a depus o cerere intitulată „cerere completatoare a motivelor formulate inițial”, solicitând sesizarea Curții Constituționale și cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 176/2010, prin raportare la art. 11 și 148 din Constituție (f. 32-46 – vol. III).

În motivare, aceasta a afirmat că regula în materia raportului dintre dreptul intern și cel internațional public rezultă din prevederile art. 11, care precizează că tratatele ratificate de Parlament potrivit legii fac parte din dreptul intern, adică incorporarea le face interpretabile și aplicabile după aceleași reguli ca și toate celelalte norme care provin de la puterea de stat.

O primă excepție de la această regulă derivă din art. 20 din Constituție, care stabilește că tratatele internaționale ce reglementează în materia drepturilor omului trebuie interpretate și aplicate în dreptul intern în deplină armonie cu prevederile constituționale și legale, iar în caz de contrarierate sau simple neconcordanțe, prioritate de aplicare vor avea prevederile mai protectoare pentru drepturile fundamentale.

A doua excepție este consacrată de art. 148 alin. (2), care adaptează conținutul normativ al excepției anterior menționate la specificul dreptului UE și stabilește prioritatea sistematică de aplicare a dreptului UE ce ar fi contrar celui intern.

În ceea ce privește dispozițiile art. 148 din Constituție, în perspectiva aplicării lor, aceasta implică consecințe majore.

În primul rând, una dintre aceste consecințe, și cea mai importantă, îl privește chiar pe legiuitor, care va trebui întotdeauna și obligatoriu să verifice dacă proiectele de legi pe care le discută și le adoptă se corelează cu dreptul UE.

În al doilea rând, art. 148 din Constituție este direct aplicabil și de către instanțele judecătorești, care, nepronunțându-se asupra constituționalității reglementării interne, au, totuși, posibilitatea să înlăture aplicarea acesteia în cadrul procesului pendinte în față lor, dând, astfel, prioritate reglementării UE.

În opinia reclamantei, dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010 nu permit aplicarea sancțiunii în conformitate cu principiul proporționalității, încălcând art. 47 din ##### drepturilor

fundamentale ale Uniunii Europene, așa cum acestea au fost interpretate în mod clar, precis și neechivoc prin Decizia C.J.U.E. pronunțată în cauza C-40/21 și, implicit, art. 148 coroborat cu art. 53 din Constituție.

Prin urmare, reglementările internaționale impun obligativitatea aplicării principiului proporționalității la individualizarea sancțiunii reglementate de art. 25 din Legea nr. 176/2010. Or, din moment ce reglementările interne nu prevăd, în ceea ce privește aleșii locali, posibilitatea aplicării oricărei alte sancțiuni, pronunțarea de către instanțele naționale a unei soluții în temeiul dispozițiilor internaționale este imposibilă (instanța neputând aplica principiul proporționalității în lipsa unei reglementări interne care să prevadă sancțiuni diferite), ceea ce trebuie să conducă, în lipsa unei intervenții a legiuitorului, la declararea neconstituționalității acestor dispoziții.

În plus, Curtea Constituțională a României a stabilit prin mai multe decizii că proporționalitatea este un principiu constituțional și trebuie recunoscut ca atare, așa încât, prin imposibilitatea individualizării sancțiunii, dispozițiile art. 25 trebuie înlăturate, întrucât nesocotesc în mod direct, prevederile art. 148 din Constituție.

Prin punctul de vedere transmis în 08.03.2024, pârâta a pretins respingerea excepției ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată (f. 47-49 – vol. III).

În motivare, pârâta a învederat că aceasta reprezintă o nouă excepție de neconstituționalitate, căci, în primul rând, obiectul prezentei cereri este art. 25 din Legea nr. 176/2010, așa cum se precizează în cuprinsul acesteia, iar excepția de neconstituționalitate anterior depusă nu avea în vedere art. 25 în integralitatea sa, ci doar alineatul 2 al acestui articol, iar, în al doilea rând, această nouă excepție este întemeiată pe noi motive, respectiv are în vedere presupusa neconstituționalitate raportat la art. 11 și art. 148 din Constituția României.

Potrivit pârâtei, excepția de neconstituționalitate a art. 25 Legea nr. 176/2010 este inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respectiv nu are legătură cu cauza.

Articolul a cărui neconstituționalitate este pusă în discuție nu stă la baza existenței incompatibilității și a conflictului de interese constatat prin raportul de evaluare. Acțiunea în anulare a raportului nu conține niciun fel de critică întemeiată juridic pe prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010, acest articol neconstituind cauza acțiunii cu care reclamanta a sesizat instanța de contencios administrativ.

Mai mult, art. 25 din Legea nr. 176/2010 nu este aplicabil prezentei spețe, al cărei obiect îl constituie constatarea stării de incompatibilitate, prevăzute de art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, respectiv constatarea stării de conflict de interese, reglementate de art. 70, art. 71 și art. 76 din același act normativ.

Interdicția prevăzută la acest articol de lege este aplicabilă ulterior rămânerii definitive a raportului de evaluare, deci ulterior finalizării actualului litigiu. Totodată, art. 25 din Legea nr. 176/2010 nu este aplicabil, în integralitatea sa, prezentei cauze. Acest text este aplicabil exclusiv în ipoteza constatării legalității raportului de evaluare prin hotărâre judecătorească definitivă.

Prin prezenta excepție se urmărește schimbarea cauzei juridice a cererii de chemare în judecată sub aspectul motivelor de fapt care susțin obiectul cererii sau, altfel spus, al drepturilor subiective invocate ce stau la baza pretențiilor formulate și a căror protecție se solicită pe cale judiciară.

Astfel, reclamanta a solicitat anularea raportului de evaluare întemeindu-se pe o presupusă încălcare a dreptului de apărare, sens în care a menționat art. 16, art. 24 din Constituția României, art. 48 din ##### drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 6 alin. (2) și alin. (3) ####, art. 20 din Legea nr. 176/2010. Totodată, a invocat faptul că raportul a fost neregular întocmit, în baza art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, inexistența incompatibilității, invocând art. 87 lit. k) coroborat cu textul art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003, inexistența conflictului de interese, temei legal art. 70 și art. 76 din Legea nr. 161/2003 și Legea nr. 153/2017.

Prin cererea cu care a investit instanța nu a fost dezvoltat niciun motiv de nelegalitate sau o situație de fapt care să determine aplicarea principiului proporționalității. Potrivit art. 9 alin. (2) C.proc.civ., obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărărilor părților, iar potrivit art. 22 alin. (6) C.proc.civ., judecătorul nu poate depăși limitele investiției.

în vedere cauza juridică a prezentei acțiuni și temeiurile juridice invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, acestea nu coincid, nefiind îndeplinită condiția expres prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, căci „nu are legătură cu soluționarea cauzei (...)”.

În orice caz, excepția este neîntemeiată, Curtea Constituțională a analizat textul de lege atât din perspectiva prevederilor art. 53 din Constituția României, dar și din perspectiva principiului proporționalității, statuând că acesta respectă rigorile constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

V. Cererea de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție

În ședința de judecată din data de 11.03.2024, petenta a depus o cerere de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 din Legea nr. 176/2010, raportate la Hotărârea C.J.U.E. pronunțată în cauza C-40/21 în data de 04.05.2023. (f. 59-67 – vol. III).

În motivare, aceasta a menționat că sunt întrunite, în mod cumulativ, totalitatea condițiilor de admisibilitate în ceea ce privește prezenta cerere.

O primă condiție este aceea ca pricina în care se ridică chestiunea de drept să fie pendinte pe rolul unei instanțe care o judecă în ultimă instanță, condiție îndeplinită, cererea de sesizare fiind formulată în fața Curții de Apel București - Secția a IX- a Contencios Administrativ și Fiscal, în cadrul dosarului nr. #####/2/2022, care o va judeca în primă instanță.

Referitor la a doua condiție, ca sesizarea să privească o chestiune de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, chestiunea derivă din neclaritatea dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și a dispozițiilor art. 25 raportate la Hotărârea C.J.U.E. pronunțată în cauza C-40/21 în data de 04.05.2023.

Scopul principal al instituirii prin lege a incompatibilităților este acela de a proteja mandatul și de a garanta electoratului independența persoanei care îl reprezintă. Incompatibilitatea reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice,

precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, urmărindu-se garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

Stabilirea expresă a incompatibilităților are ca fundament premisa că, fiind în serviciul public, alesul local trebuie să fie nu numai independent, dar și să se abțină de la exercitarea unor funcții sau de la desfășurarea unor activități care, prin natura lor, ar fi în contradicție cu mandatul său reprezentativ sau care l-ar împiedica de la exercitarea acestuia, potrivit exigențelor legale sau regulamentare.

Mai mult decât atât, prin Hotărârea C.J.U.E. antemenționată s-a reținut că interdicția, respectiv sancțiunea reglementată de dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 urmare a reținerii unei stări de incompatibilitate, nu trebuie aplicată automat, ci ca urmare a individualizării faptei și trecerii acesteia prin filtrul proporționalității.

Dezlegarea modului cum se interpretează dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și a art. 25 din Legea nr. 176/2010 este necesară pentru a determina atât legalitatea Raportului de evaluare, cât și sancțiunea ce trebuie aplicată în cazul constatării legalității actului administrativ (privită ca o componentă a raportului de evaluare), sancțiune cu privire la care instanța de judecată este obligată să se pronunțe (doar instanța investită cu analiza raportului de evaluare poate stabili sancțiunea prin raportare la existența faptei, gravitatea comportamentului ilicit și impactul pe care sancțiunea l-ar avea asupra situației personale, profesionale și economice a reclamantei).

Prin urmare, de dezlegarea prezentei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, chestiunea învedereată având caracter de noutate și asupra acesteia I.C.C.J. nu a statuat, nefăcând nici obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

În drept, cererea a fost întemeiată pe prevederile art. 519-520 C.proc.civ.

VI. Aspecte procesuale

La data de 13.03.2023 (f. 16-18 – vol. II), Curtea a respins ca neîntemeiată excepția tardivității cererii modificatoare invocată de către pârâtă, a unit cu fondul excepția tardivității invocării unor noi critici cu depășirea termenului reglementat de legea specială și a încuviințat pentru ambele părți proba cu înscrisuri, cele depuse la dosar, respingând ca nefiind utilă soluționării cauzei solicitarea reclamantei de emitere a unei adrese către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 privind stadiul dosarului nr. #####/P/2022 și comunicarea actului de sesizare din acest dosar penal. Prin aceeași încheiere, a respins ca lipsită de interes cererea reclamantei de suspendare a executării Raportului de evaluare nr. 49614/G/II/04.11.2022

Subsecvent, la termenul din 19.06.2023, instanța a respins ca inadmisibilă cererea de intervenție voluntară accesorie formulată de Uniunea ##### – Organizația Sector 1 (f. 201-203 – vol. II).

Ulterior, în ședința de judecată din 11.03.2024, pârâta, prin consilier, a precizat că nu înțelege să invoce excepția inadmisibilității cererii completatoare raportat la punctul 3 din raportul de evaluare, aceasta fiind, mai degrabă, o apărare de fond. La același termen, Curtea a respins ca nefiind utilă cauzei solicitarea reclamantei de emitere a unei adrese către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București pentru a depune declarațiile martorilor audiați în cursul

urmăririi penale, respingând ca neîntemeiată cererea acestuia de suspendare a judecării cauzei până la soluționarea dosarului de urmărire penală.

VII. Considerentele Curții asupra cererilor

(A) Cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale a României

Examinând cu prioritate cererea petentei de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate, instanța constată că obiectul excepției îl reprezintă textele legale evocate în cele ce urmează:

→ Art. 25 din Legea nr. 176/2010, care statuează că:

„(1) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

(2) ##### eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. ##### persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.

(3) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.

(4) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.

(5) Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare”;

→ Art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, care arată că:

„Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: (...) k) orice alte funcții publice sau activități remunerate, în țară sau în străinătate, cu excepția funcției de cadru didactic sau a funcțiilor în cadrul unor asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale”.

Pentru a se putea dispune sesizarea instanței de contencios constituțional, art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale impune îndeplinirea condițiilor subsecvente:

[1] Excepția să fie ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial sau de procuror, în cauzele la care participă;

[2] Excepția să aibă ca obiect neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, astfel cum această cerință a fost interpretată prin Decizia nr. ####/2011 a Curții Constituționale;

[3] Prevederile pretins neconstituționale să nu fi fost constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară;

[4] Excepția să aibă legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

În cauza de față, Curtea constată că excepția este invocată de către reclamanta #####
#####-#####-#####, vizează neconstituționalitatea unor legi, iar prevederile respective nu au fost declarate anterior ca fiind neconstituționale, sub aspectele vizate, fiind, așadar, îndeplinite primele trei condiții.

În ceea ce privește, însă, cerința ca excepția să aibă legătură cu soluționarea cauzei, instanța notează că aceasta este întrunită în privința prevederilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, nu și în cazul dispozițiilor art. 25 alin. (1), (3), (4) și (5) din Legea nr. 176/2010.

Astfel, petentei i se reproșează de către pârâtă că, simultan cu exercitarea funcției de primar, ar fi prestat o activitate remunerată în cadrul unui proiect finanțat din fonduri europene. Contrar susținerilor pârâtei, desfășurarea activității de manager de proiect nu poate constitui exercitarea unei funcții publice, definiție de art. 5 lit. y) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ drept „ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul exercitării prerogativelor de putere publică de către autoritățile și instituțiile publice”. Ca atare, în speță nu poate fi incidentă prima teză a lit. k) din cuprinsul art. 87 alin. (1), referitoare la „orice alte funcții publice”, ci a doua teză, privind „orice alte (...) activități remunerate”, sens în care excepția vizând art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 are legătură cu soluționarea cauzei.

În același timp, sancțiunea decăderii din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul Legii nr. 176/2010, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani, intervine de drept, potrivit art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, ca urmare a confirmării în mod definitiv a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate. În acest context, persoana în cauză nu are nicio altă pârghie legală pentru a pune în discuție o eventuală problemă de constituționalitate a normei respective, cu excepția invocării neconstituționalității în cadrul litigiului în care se examinează această stare de incompatibilitate ori conflict de interese, chiar

dacă sancțiunea decăderii nu este prevăzută în mod expres în raportul de evaluare contestat, față de necesitatea respectării dreptului de acces la justiție. Prin urmare, excepția relativă la dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 are legătură cu soluționarea prezentei cauze.

În schimb, dat fiind că prin raportul de evaluare atacat nu se dispun sancțiuni care să reflecte atragerea unei forme de răspunderi, ci doar se constată existența unei stări de incompatibilitate și a unui conflict de interese, excepția de neconstituționalitate privind art. 25 alin. (1), (3), (4) și (5) din Legea nr. 176/2010 nu are legătură cu soluționarea cauzei, urmând a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (5) raportat la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

În continuare, referitor la dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, instanța apreciază, după cum s-a arătat în paragrafele precedente, că excepția de neconstituționalitate este admisibilă.

Conform susținerilor reclamantei, textele de lege respective încalcă prevederile art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 52 alin. (1) și art. 53 alin. (2) teza a II-a din Constituția României.

În motivare, pe de o parte, petenta arată că sintagma „orice activități remunerate” din cuprinsul art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 nu este definită de un text de lege clar, nu este accesibilă destinatarului, permițând interpretarea acestuia în extenso, dând naștere unor interpretări diferite, care pot genera abuzuri din partea autorității/instituției abilitate să constate starea de incompatibilitate.

Pe de altă parte, art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 ar fi, în viziunea reclamantei, neconstituțional, întrucât stabilește o unică sancțiune posibilă în cazul constatării unei stări de incompatibilitate sau a unui conflict de interese, respectiv încetarea mandatului de primar și interdicția ocupării acestei funcții pentru o perioadă de 3 ani, fără a se asigura respectarea principiului proportionalității, prin individualizarea acesteia, sancțiunea aplicându-se automat, fără a parcurge o procedură de individualizare și care să permită aplicarea unui astfel de principiu, prin prevederea în cuprinsul textului legal a unor sancțiuni variate, graduale, care să permită aplicarea acestora în funcție de cazul concret dedus judecății.

Potrivit părâtei, normele legale pretins a fi neconstituționale nu au legătură cu soluționarea cauzei, excepția fiind inadmisibilă, și nici nu sunt afectate de vreun viciu de neconstituționalitate.

În opinia Curții, art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 este constituțional, noțiunea de „orice alte (...) activități remunerate” fiind suficient de clară și previzibilă pentru ca destinatarii legii să cunoască ce conduită trebuie să adopte, înglobând toate activitățile pentru prestarea cărora se primește o plată. La rândul său, nici art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu este neconstituțional în raport de criticile formulate, nevizând restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Constatând admisibilitatea excepției antereferite, instanța va admite cererea reclamantei de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, urmând a sesiza Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5),

art. 15 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 52 alin. (1) și art. 53 alin. (2) teza a II-a din Constituția României.

Referitor la cererea petentei de suspendare a judecării cauzei până la pronunțarea de către Curtea Constituțională asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, cu privire la care s-a admis cererea de sesizare, Curtea o va respinge ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța reține că, prin Legea nr. 177/2010, a fost abrogat alineatul 5 al articolului 29 din Legea nr. 47/1992, care institua un caz de suspendare a drept a judecării pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate.

În acest context, în prezent, suspendarea judecării poate avea doar caracter facultativ, în condițiile art. 413 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ., respectiv „când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări”.

în vedere cuprinsul raportului de evaluare contestat, textele legale incidente și argumentele părților, nu se impune suspendarea judecării, partea interesantă putând uza ulterior, dacă va aprecia necesar, de instituția revizuirii, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 C.proc.civ.

(B) Cu privire la cererea reclamantei de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție

Cât privește cererea reclamantei de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție, formulată la ultimul termen de judecată, instanța reține prevederile art. 519 C.proc.civ., potrivit cărora: „####, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei ##### de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta ##### de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei ##### de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

în vedere că în speță nu este întrunită o condiție esențială pentru încuviințarea sesizării, prezentul complet al curții de apel fiind investit cu soluționarea cauzei în primă instanță, iar nu în ultimă instanță, Curtea va respinge ca inadmisibilă cererea reclamantei de sesizare a Înaltei ##### de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

(C) Cu privire la contestație

Examinând cu prioritate excepția tardivității invocării unor noi critici cu depășirea termenului prevăzut de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, invocată de către pârâtă, instanța o va respinge ca neîntemeiată.

În acest sens, potrivit art. 22 alin. (1) din legea anterioară, „##### care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ”.

Textul de lege sus-evocat nu prevede termenul în care contestația raportului de evaluare trebuie motivată, ci doar termenul în care aceasta se impune a fi formulată. Prin urmare, cum dispozițiile Legii nr. 176/2010 se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, conform art. 32, fără ca legiuitorul să fi derogat în mod expres în această materie de la dispozițiile art. 204 alin. (1) C.proc.civ., care permit modificarea cererii până la primul termen de judecată la care reclamantul este legal citat, singura concluzie ce poate fi primită este aceea că persoana care face obiectul evaluării poate să invoce noi critici ale raportului peste termenul de 15 zile de la primirea acestuia, inclusiv în condițiile art. 204 alin. (1) C.proc.civ.

De altfel, într-o situație similară, Înalta ##### de Casație și Justiție a adoptat aceeași viziune, statuând prin Decizia nr. ###/2023 din 18 septembrie 2023, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii și publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 112 din 08 februarie 2024, că, în ipoteza formulării unei plângeri contravenționale, dispozițiile art. 31 alin. (1) din O.U.G. nr. 2/2001, care prevăd termenul de introducere a plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, nu exclud de la aplicare prevederile art. 204 alin. (1) C.proc.civ., existând posibilitatea motivării plângerii atât în procedura de regularizare, cât și în condițiile art. 204 alin. (1) C.proc.civ.

Or, ubi eadem est ratio, ibi eadem solutio esse debet (unde există aceeași rațiune, trebuie aplicată aceeași soluție).

Pe fondul contestației, instanța remarcă faptul că, prin Raportul de evaluare nr. 49614/G/II/04.11.2022, pârâta Agenția Națională de Integritate a constatat încălcarea de către reclamanta ##### a regimului juridic al incompatibilităților, deoarece, începând cu data de 18.02.2022 (data Dispoziției nr. 715/18.02.2022 privind numirea managerului de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”), simultan cu funcția de primar al Sectorului 1 București, exercită și funcția remunerată de manager de proiect, situație reglementată de dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003.

Prin același raport s-a constatat și încălcarea regimului juridic al conflictului de interese în materie administrativă, întrucât în exercitarea funcției de primar a semnat un număr de 5 dispoziții care au produs un folos material pentru sine, respectiv în urma cărora a beneficiat de majorări ale indemnizației de bază brute cu până la 30%, însumând câștiguri în sumă de aproximativ 18.720 lei, în perioada aprilie - iulie 2022, încălcând, astfel, dispozițiile art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003.

În fine, inspectorul de integritate a învederat și existența unor indicii privind posibila încălcare a dispozițiilor art. 301 C.pen., dat fiind că persoana evaluată a emis dispozițiile menționate anterior, care au produs un folos material pentru sine, prin obținerea de venituri în sumă de aproximativ 18.720 lei, în calitate de manager de proiect, dispunându-se:

- Comunicarea Raportului de evaluare persoanei evaluate;
- Comunicarea Raportului de evaluare Instituției Prefectului Municipiului București, pentru informare și luarea măsurilor ce se impun după rămânerea definitivă a acestuia, respectiv

sesizarea în ceea ce privește respectarea legislației privind emiterea de către Primarul Sectorului 1 al Municipiului București a dispozițiilor menționate în cuprinsul raportului de evaluare, atribuții conferite de prevederile art. 252 alin. (1) lit. c) din O.U.G. nr. 57/2019;

→ Sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la existența indiciilor referitoare la săvârșirea de către ##### a infracțiunii de Folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane, faptă prevăzută și pedepsită de art. 301 C.pen.

Împotriva raportului indicat mai sus, reclamanta a formulat prezenta acțiune, susținând că acesta este, pe de o parte, nelegal și, pe de altă parte, netemeinic, pentru următoarele motive:

(i) Raportul de evaluare este nelegal față de rerespectarea dreptului său la apărare, prin neacordarea accesului la dosar;

(ii) Raportul de evaluare este nelegal prin prisma prezentării trunchiate, iar nu integrale a punctului său de vedere exprimat în scris;

(iii) Raportul de evaluare este nelegal întrucât nu este descrisă situația de fapt ce stă la baza cercetării realizate de către inspectorul de integritate;

(iv) Raportul de evaluare este netemeinic sub aspectul reținerii stării de incompatibilitate în raport de dispozițiile art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003, din care reiese că un primar, viceprimar, președinte de consiliu local, președinte de consiliu județean poate ocupa, concomitent, și calitatea de manager al unui proiect implementat din fonduri europene și poate participa la activitățile ce fac obiectul unor astfel de proiecte, persoana care ocupă demnitatea de primar intrând în categoria persoanelor asimilate funcționarilor publici;

(v) Raportul de evaluare este netemeinic sub aspectul reținerii stării de incompatibilitate ținând seama de avizele de legalitate ale instituțiilor publice competente, care au verificat Dispoziția nr. 715/18.02.2022 emisă de Primarul Sectorului 1 București;

(vi) Raportul de evaluare este netemeinic sub aspectul reținerii stării de incompatibilitate, întrucât concluziile inspectorului de integritate denotă poziția vădit subiectivă a acestuia față de persoana sa: „Totodată, nedepunerea declarației de avere și a declarației de interese în calitate de manager de proiect, atât în termen de 30 de zile de la numire cât și anual până la data de 15 iunie, conturează suspiciunea existenței unui demers de a ascunde vădită stare de incompatibilitate”.

(vii) Raportul de evaluare este netemeinic sub aspectul reținerii conflictului de interese, în contextul în care nu sunt incidente prevederile art. 70, art. 71 și art. 76 din Legea nr. 161/2003, dispozițiile emise de Primarul Sectorului 1 București au fost verificate sub aspectul legalității și de către Instituția Prefectului Municipiului București, iar acesta este procedeul legal de lucru în toate unitățile administrativ- teritoriale;

(viii) Raportul de evaluare este nelegal și netemeinic în privința Secțiunii D din cadrul Capitolului III al raportului, intitulată „Identificarea elementelor referitoare la posibila încălcare a legislației penale”.

Niciuna dintre susținerile reclamantei nu este fondată, după cum se va arăta în cele ce urmează.

Astfel, sub un prim aspect, conform art. 20 din Legea nr. 176/2010, „(1) #####, în urma evaluării declarației de interese, precum și a altor date și informații, inspectorul de integritate identifică elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, informează despre aceasta persoana în cauză și are obligația de a o invita pentru a prezenta un

punct de vedere. (2) ##### informată potrivit prevederilor alin. (1) este invitată să prezinte inspectorului de integritate date sau informații pe care le consideră necesare, personal ori prin transmiterea unui punct de vedere scris. (3) Informarea și invitarea se vor face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire. (4) ##### care face obiectul evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice date ori informații pe care le consideră necesare. (5) Prevederile art. 13 și 15 se aplică în mod corespunzător”.

În urma primirii unei sesizări referitoare la o posibilă stare de incompatibilitate și/sau conflict de interese în privința petentei (f. 194-201 – vol. I), pârâta a constituit Lucrarea nr. 28163/S/II/23.06.2022, în cadrul căreia a emis Adresa nr. 32372/G/II/22.07.2022 (f. 191 – vol. I), prin care a informat reclamanta cu privire la declanșarea evaluării respectării regimului juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese, în perioada exercitării funcțiilor/demnităților publice.

Adresa a fost recepționată de către petentă în 29.07.2022 (f. 190 – vol. I), iar la aceeași dată, domnul avocat ##### a procedat la contactarea telefonică a inspectorului de integritate desemnat pentru instrumentarea lucrării. Contrar susținerilor reclamantei, pe această cale nu s-a solicitat efectiv și accesul la dosar, așa cum reiese din înregistrarea audio aflată la fila 65 – vol. I, ci s-a învederat intenția domnului avocat de a transmite o adresă de stabilire a domiciliului procesual și împuternicirea avocațială, acesta întrebând inspectorul dacă „ni se va permite ... pentru că am dori să facem și un punct de vedere, în situația în care va fi necesar, ni se va permite și accesul la această, că noi nu știm despre ce e vorba?”.

avocat nu era împuternicit la momentul discuției telefonice să reprezinte interesele petentei în acea lucrare, împuternicirea fiind emisă ulterior, în 02.08.2022 (f. 189 – vol. I), și nici nu a solicitat în mod expres accesul la dosar, discuția vizând, din această perspectivă, doar modalitatea în care va putea fi acordat accesul:

„#####: ##### dvs. vreți să vedeți despre ce este vorba în sesizarea transmisă de persoana fizică care a depus-o, așa, da, puteți să veniți la sediul nostru, să vedeți dosarul.

Avocat: Perfect.

#####: Stabilim împreună o zi, o oră și eu vă aștept cu mare drag să vedeți despre ce este vorba.

Avocat: ##### perfect, sigur. ##### v-aș putea trimite și o cerere în sensul acesta sau vă sun.

#####: Păi, nu trebuie să, nu, mă sunați, da, Doamne, ferește! Nu trebuie să faceți nicio cerere.

Avocat: Am înțeles, perfect.

#####: Da, mă sunați, vedeți în funcție și de programul dvs., și al meu, să fiu la birou, să fiu aici, stabilim împreună o oră și veniți și vedeți.

Avocat: Sigur că da, perfect”.

În data de 03.08.2022, apărătorul reclamantei a transmis prin e-mail împuternicirea și o adresă, prin care a indicat domiciliul procesual ales, cu precizarea că, în vederea furnizării informațiilor sau explicațiilor solicitate de pârâtă, aceștia pot fi contactați oricând la coordonatele sediului profesional sau la numărul de telefon al avocatului (f. 187-189 – vol. I).

Așadar, nici această adresă nu conține o solicitare expresă de acordare a accesului la dosar.

Mai departe, prin Adresa nr. 40421/G/II/20.09.2022, comunicată petentei în 26.09.2022, aceasta a fost invitată să prezinte un punct de vedere, orice probe, date ori informații pe care le consideră necesare pentru lămurirea tuturor aspectelor (f. 137-139 – vol. I), iar în 10.10.2022, apărătorul petentei a transmis, prin intermediul poștei electronice, punctul de vedere scris al clienței sale (f. 130-133 – vol. I).

Ulterior, pârâta a întocmit Raportul de evaluare nr. 49614/G/II/04.11.2022, comunicat reclamantei în 10.11.2022 (f. 115-129 – vol. I), iar în 08.11.2022 cea din urmă a pretins acordarea posibilității de a avea acces la dosarul cauzei, cerere respinsă pe motiv că dreptul de a consulta dosarul subzistă pe toată perioada evaluării, până la emiterea raportului de evaluare (f. 202-205 – vol. I).

în vedere că accesul la dosarul întocmit de Agenția Națională de Integritate este acordat, în viziunea legiuitorului, pentru ca persoana evaluată să poată formula în deplină cunoștință de cauză un punct de vedere referitor la faptele imputate, punct de vedere în funcție de care inspectorul de integritate procedează sau nu la întocmirea unui raport de evaluare, conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, aprecierea pârâtei în sensul că dreptul de a consulta dosarul subzistă până la emiterea raportului de evaluare este corectă, refuzul fiind justificat.

În ipoteza în care persoana evaluată înțelege să conteste raportul la instanța de contencios administrativ, aceasta va putea să studieze întreaga documentație, pe care Agenția Națională de Integritate este obligată să o înainteze, de la dosarul constituit la nivelul instanței, putând să-și completeze contestația în mod corespunzător, cu respectarea normelor procedurale referitoare la modificarea acțiunii.

Sub un al doilea aspect, punctul de vedere al petentei a fost prezentat integral în cuprinsul raportului de evaluare, cu excepția a două paragrafe regăsite la final, în care se arată că:

„Acesta este procedeu legal de lucru în toate unitățile administrativ-teritoriale, cu titlu de exemplificativ menționez (1) Dispoziția nr. 77/31.05.2018 emisă de Primarul comunei Scarisoara, #####, (2), Dispoziția nr. 51/06.04.2022 emisă de Primarul comunei Alunis, #####. (a se vedea Anexa nr. I).

De altfel, același procedeu este stabilit și în cazul statelor de plată în fiecare primărie unde primarul, fiind ordonator principal de credite, acorda și semnează inclusiv pentru indemnizațiile acordate acestuia, precum și viceprimarilor. (a se vedea Anexa nr. II)”.

Examinând alegațiile reclamantei referitoare la modalitatea de redare a punctului de vedere, Curtea le socotește neîntemeiate, câtă vreme, pe de o parte, legiuitorul nu a prevăzut *expressis verbis* (în mod expres) ca punctul de vedere să fie redat integral în cuprinsul raportului și, pe de altă parte, o atare omisiune se sancționează cu nulitatea în măsura în care s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia, conform art. 175 C.proc.civ. Or, petenta nu a invocat și, eventual, dovedit producerea vreunei vătămări. Mai mult decât atât, aceasta a putut să-și prezinte integral argumentele în susținerea nelegalității și netemeinicii raportului contestat în cadrul prezentului demers judiciar, așa încât orice presupusă vătămare a fost acoperită.

În continuare, sub un al treilea aspect, instanța nu poate primi afirmațiile reclamantei, în sensul că raportul nu conține o descriere corespunzătoare a situației de fapt.

adevărat faptul că, în partea introductivă a raportului, denumită „Partea descriptivă a situației de fapt”, nu sunt examinate pe larg faptele imputate, ci se prezintă modalitatea de sesizare

a Agenției, faptele cu privire la care a fost sesizată, perioada supusă evaluării, îndeplinirea obligației de informare a persoanei evaluate și normele procedurale incidente. Ceea ce omite, însă, petenta este că analiza pe larg a faptelor este realizată în cea de-a treia parte a raportului, intitulată „Evaluarea elementelor de incompatibilitate și conflict de interese”, această modalitate de structurare a raportului fiind în deplină concordanță cu dispozițiile legale cuprinse în art. 21 alin. (3) din Legea nr. 176/2010.

Contrar susținerilor reclamantei, din lecturarea raportului reiese cu claritate faptele imputate și motivele pentru care pârâta consideră că acestea conturează atât o stare de incompatibilitate, cât și o situație de conflict de interese.

În acest context, constatând că niciunul dintre motivele de nelegalitate afirmate de către petentă nu a fost dovedit în cauză, Curtea reține legalitatea raportului contestat.

Sub un al patrulea aspect, referirile reclamantei la dispozițiile art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003 nu au relevanță în cauza de față, în condițiile în care, din perspectiva Legii nr. 161/2003, aleșii locali nu sunt asimilați funcționarilor publici.

Astfel, Capitolul II privind Conflictul de interese din Cartea I a Legii nr. 161/2003 cuprinde 4 secțiuni, și anume:

- Secțiunea 1 Definiție și principii;
- Secțiunea a 2-a Conflictul de interese în exercitarea funcției de membru al Guvernului și a altor funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală;
- Secțiunea a 3-a Conflictul de interese privind aleșii locali;
- Secțiunea a 4-a Conflictul de interese privind funcționarii publici.

La rândul său, Capitolul III privind Incompatibilitățile din Cartea I a Legii nr. 161/2003 cuprinde 5 secțiuni, respectiv:

- Secțiunea 1 Dispoziții generale;
- Secțiunea a 2-a Incompatibilități privind calitatea de parlamentar;
- Secțiunea a 3-a Incompatibilități privind funcția de membru al Guvernului și alte funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală;
- Secțiunea a 4-a Incompatibilități privind aleșii locali;
- Secțiunea a 5-a Incompatibilități privind funcționarii publici.

Interpretând teleologic și topografic normele cuprinse în cele două capitole sus-menționate, Curtea conchide că situațiile de conflict de interese și incompatibilitățile au fost reglementate de către legiuitor în mod distinct pentru aleșii locali și funcționarii publici.

Or, art. 94 alin. (22) din Legea nr. 161/2003, la care petenta face trimitere, se regăsește în Capitolul III, Secțiunea a 5-a, privind funcționarii publici, statuând că: „Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public care este desemnat prin act administrativ pentru a face parte din echipa de proiect finanțat din fonduri comunitare nerambursabile postaderare, precum și din împrumuturi externe contractate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile, cu excepția funcționarilor publici care exercită atribuții ca auditor sau atribuții de control asupra activității derulate în cadrul acesteia și a funcționarilor publici care fac parte din echipa de proiect, dar pentru care activitatea desfășurată în cadrul respectivei echipe generează o situație de conflict de interese cu funcția publică pe care o ocupă”.

Această ipoteză nu se incidentă în situația aleșilor locali, atât timp cât legea o reglementează strict în secțiunea aferentă funcționarilor publici, iar nu a aleșilor locali, fără a exista o normă de trimitere care să facă aplicabil textul respectiv și în materia incompatibilităților privind aleșii locali.

În ceea ce privește încadrarea primarului în categoria funcționarilor publici din perspectiva art. 175 C.pen., Curtea atrage atenția că, în speță, este vorba despre un litigiu de contencios administrativ, iar nu de o cauză penală, în care se examinează respectarea regimului incompatibilităților și a conflictelor de interese din perspectiva Legii nr. 176/2010 și a Legii nr. 161/2003, iar nu a legislației penale. Or, articolul 175 C.pen. definește funcționarul public „în sensul legii penale”, fiind, prin urmare, irelevant în prezenta procedură.

Mai departe, sub un al cincilea aspect, reclamanta învederează că Dispoziția nr. 715/18.02.2022, prin care s-a numit manager de proiect al proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, a fost verificată de legalitate de către Instituția Prefectului – Municipiul București, care a stabilit că „nu au fost reținute elemente care să conducă la aplicarea prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv pentru atacarea acestora la instanța de contencios administrativ” (f. 16 – vol. I).

Această împrejurare nu înlătură dreptul Agenției Naționale de Integritate de a proceda la verificarea respectării de către petentă a regimului incompatibilităților și al conflictelor de interese și de a ajunge la o concluzie distinctă, având în vedere competențele diferite ale celor două entități și competența specială a agenției pârâte în materia incompatibilităților și a conflictelor de interese.

Cât privește răspunsul expertului din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației – Direcția Generală Programe Europene Capacitatea Administrativă, aflat la fila 18 – vol. I, instanța notează că expertul a apreciat că diploma transmisă de reclamantă îndeplinește cerința menționată în cererea de finanțare pentru poziția de manager de proiect, aceea de „Competențe în management de proiect sau în management atestate prin diplomă/certificate sau orice alt document echivalent”.

Așadar, pe de o parte, expertul nu a arătat că poziția de manager de proiect este compatibilă cu aceea de primar, o atare verificare neintrând, de altfel, în competența celui dintâi, și, pe de altă parte, examinarea expertului s-a limitat la măsura în care diploma transmisă de către petentă dovedește întrunirea competențelor în management. Ca atare, răspunsul expertului nu probează nicidecum compatibilitatea funcției de primar cu desfășurarea activității de manager de proiect.

În continuare, sub un al șaselea aspect, mențiunea inspectorului de integritate din finalul raportului de evaluare, potrivit căreia „Totodată, nedeținerea declarației de avere și a declarației de interese în calitate de manager de proiect, atât în termen de 30 de zile de la numire cât și anual până la data de 15 iunie, conturează suspiciunea existenței unui demers de a ascunde vădita stare de incompatibilitate”, nu demonstrează netemeinicia concluziilor raportului, așa cum afirmă reclamanta.

în vedere abilitarea sa legală de a verifica depunerea în termen a declarațiilor de avere și de interese, în acord cu prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, pârâta a efectuat verificări în cadrul platformei e-DAI, rezultând faptul că, pentru perioada supusă evaluării, nu au fost identificate declarațiile de avere și declarațiile de interese depuse de către doamna #####, în calitate de manager de proiect, sens în care a fost propusă

sanctionarea contravențională a acesteia, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, pentru nedepunerea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese în temeiul dispozițiilor art. 4. alin. (1) și (2) din cuprinsul aceluiași act normativ.

În acest context, în partea a V-a a raportului, destinată concluziilor, inspectorul de integritate a arătat că s-a încălcat regimul juridic al incompatibilităților prin exercitarea simultană a celor două funcții, cel dintâi apreciind că, prin nedepunerea declarațiilor în calitate de manager de proiect, atât în termen de 30 de zile de la numire cât și anual până la data de 15 iunie, se conturează suspiciunea existenței unui demers de a ascunde vădita stare de incompatibilitate. Această afirmație constituie o concluzie a inspectorului, bazată pe un fapt imputat reclamantei (nedepunerea în termen a declarațiilor), concluzie pe care inspectorul o poate prezenta în cuprinsul raportului său, în sprijinul susținerilor sale.

În consecință, față de cele menționate în rândurile anterioare, observând că, începând cu data 18.02.2022, în mod simultan, reclamanta a exercitat funcția de primar și a desfășurat activitatea de manager de proiect în cadrul Proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, încălcând, astfel, prevederile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, Curtea conchide că raportul de evaluare atacat este temeinic sub aspectul reținerii stării de incompatibilitate.

Sub un al șaptelea aspect, conform art. 76 din Legea nr. 161/2003, primării și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul sau ori rudele sale de gradul I, actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea acestor obligații fiind lovite de nulitate absolută.

În speță, reclamanta a emis dispozițiile subsecvente:

→ Dispoziția nr. 715/18.02.2022 (f.144-146 – vol. I), prin care s-a numit manager de proiect al Proiectului „Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, cod proiect MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151;

→ Dispoziția nr. 1708/06.05.2022 (f. 147-149 – vol. I), de majorare cu 20% a indemnizației sale de bază brute, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna aprilie (01.04.2022 - 30.04.2022) în cadrul proiectului, respectiv cu 3.744 lei (18.720 lei x 20%);

→ Dispoziția nr. 2156/07.06.2022 (f. 150-152 – vol. I), de majorare cu 30% a indemnizației sale de bază brute, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna mai (01.05.2022 – 31.05.2022) în cadrul proiectului, respectiv cu 5.616 lei (18.720 lei x 30%);

→ Dispoziția nr. 2517/05.07.2022 (f. 153-155 – vol. I), de majorare cu 20% a indemnizației sale de bază brute, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna iunie (01.06.2022 – 30.06.2022) în cadrul proiectului, respectiv cu 3.744 lei (18.720 lei x 20%);

→ Dispoziția nr. 2853/01.08.2022 (f. 156-158 – vol. I), de majorare cu 30% a indemnizației sale de bază brute, ca urmare a timpului efectiv lucrat ## luna iulie (01.07.2022 – 31.07.2022) în cadrul proiectului, respectiv cu 5.616 lei (18.720 lei x 30%).

După cum s-a învederat mai sus, faptul că dispozițiile în raport de care s-a reținut conflictul de interese au fost verificate sub aspectul legalității și de către Instituția Prefectului Municipiului București nu prezintă importanță, ținând seama de atribuțiile diferite ale celor două entități și de competența specială a pârâtei în această materie.

Mai departe, prin semnarea dispoziției nr. 715 și a dispozițiilor ulterioare, de majorare a indemnizației de bază brute ca urmare a timpului lucrat ## cadrul proiectului în care petenta nu avea dreptul să se numească, aceasta din urmă a încălcat prevederile art. 76 din Legea nr. 161/2003, toate dispozițiile producând un folos material pentru reclamantă, la care nu era îndreptățită.

Împrejurarea că și alți primari procedează de o manieră similară nu înlătură conflictul de interesul constatat, o eventuală nesocotire a normelor legale de către alți destinatari ai legii neconstituind o cauză justificativă pentru încălcarea legii.

Ca atare, pentru motivele de mai sus, prin emiterea celor 5 dispoziții antereferte, petenta a nesocotit regimul juridic al conflictelor de interese, după cum s-a reținut în mod corect prin raportul contestat.

În fine, sub un al optulea aspect, privitor la identificarea de către inspector a elementelor referitoare la posibila încălcare a legislației penale, Curtea atrage atenția că, în raport de prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, care definesc noțiunea de „act administrativ”, raportul de evaluare este supus cenzurii instanței de contencios administrativ exclusiv în ceea ce privește constatările referitoare la încălcarea regimului incompatibilităților ori al conflictelor de interese, contestația reglementată de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 nefiind aplicabilă măsurilor și concluziilor de altă natură, ce nu întrunesc condițiile unui act administrativ.

Cu alte cuvinte, instanța de contencios administrativ nu poate proceda la examinarea legalității și temeiniciei sesizării Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție cu privire la existența indiciilor referitoare la săvârșirea unei infracțiuni, dar nici a motivelor ce au stat la baza sesizării, cuprinse în Secțiunea D din Capitolul III al raportului, o asemenea solicitare fiind, așadar, inadmisibilă.

Odată stabilit că raportul de evaluare a fost legal și temeinic încheiat în ceea ce privește starea de incompatibilitate și conflictul de interese reținute, Curtea urmează să examineze susținerile reclamantei privitoare la proporționalitatea sancțiunii prevăzute de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, în conformitate cu care „##### eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului”.

Din această perspectivă, prin Hotărârea dată în cauza C-40/2, T.A.C./Agenția Națională de Integritate (ANI), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat cu privire la necesitatea ca persoana supusă evaluării să aibă efectiv posibilitatea de a contesta legalitatea raportului și a sancțiunii aplicate în temeiul acestuia, inclusiv proporționalitatea acesteia [pct. 4 din dispozitiv].

În opinia instanței europene, exprimate la pct. 2 din dispozitiv, „Principiul proporționalității trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale care prevede o măsură constând în interdicția de a ocupa orice funcție publică aleasă pentru o durată prestabilită de trei ani împotriva unei persoane față de care s-a constatat existența unui conflict de interese în exercitarea unei asemenea funcții, cu condiția ca, având în vedere toate împrejurările relevante, aplicarea acestei legislații să conducă la aplicarea unei sancțiuni adecvate gravității încălcării pe care o reprimă, ținând seama de obiectivul de a asigura integritatea și transparența în exercitarea funcțiilor și a demnităților publice, precum și de a preveni corupția instituțională. Această situație nu s-ar regăsi atunci când, în mod excepțional, având în vedere obiectivul amintit, comportamentul ilicit constatat nu prezintă niciun element de gravitate, în timp ce impactul măsurii respective asupra situației personale, profesionale și economice a acestei persoane se dovedește deosebit de grav”.

Cercetând situația din prezenta cauză prin prisma hotărârii antementionate, instanța apreciază că încălcarea constatată de inspectorul de integritate este suficient de gravă pentru ca sancțiunea de 3 ani să fie una proporțională, având în vedere că reclamanta a încălcat nu doar normele legale clar edictate în materia incompatibilităților, dar și normele din materia conflictelor de interese, în mod repetat, prin 5 dispoziții distincte, fără ca petenta să fi înțeles până în prezent caracterul nelegal al acțiunilor sale și necesitatea corectării conduitei sale.

VIII. Soluția instanței

Pe cale de consecință, față de toate cele ce preced, Curtea va respinge ca inadmisibilă cererea reclamantei de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1), (3), (4) și (5) din Legea nr. 176/2010, va admite cererea reclamantei de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, urmând a sesiza Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 52 alin. (1) și art. 53 alin. (2) teza a II-a din Constituția României.

Totodată, va respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei de suspendare a judecării cauzei până la pronunțarea de către Curtea Constituțională asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, cu privire la care s-a admis cererea de sesizare.

În același timp, va respinge ca neîntemeiată excepția tardivității invocării unor noi critici cu depășirea termenului prevăzut de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de către pârâtă, urmând a respinge ca neîntemeiată contestația, astfel cum a fost completată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea reclamantei de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.

Respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei de suspendare a judecării cauzei până la pronunțarea de către Curtea Constituțională asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, cu privire la care s-a admis cererea de sesizare.

Respinge ca neîntemeiată excepția tardivității invocării unor noi critici cu depășirea termenului prevăzut de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de către pârâtă.

Cu drept de recurs în termen de 48 de ore de la data pronunțării hotărârii în privința soluției de respingere ca inadmisibilă a cererii reclamantei de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1), (3), (4) și (5) din Legea nr. 176/2010, cererea de recurs urmând a se depune la Curtea de Apel București – Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, sub sancțiunea nulității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii în privința celorlalte soluții, cererea de recurs urmând a se depune la Curtea de Apel București – Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței astăzi,
11.03.2024.

#####

#####

2 ex. originale/2 ex. pt. comunicare

Hotărâre nr. 389/2024 din 11.03.2024, cod RJ 4e84gg659
(<https://rejust.ro/juris/4e84gg659>)

2 ex. au fost comunicate la data de _____ – semnătură greșier
